

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2014

nimca 15

LA LIRA

La Lira

Xavier Arzueta

Som a- qui aen-to-mar les can-sons de la Pas-qua flo-ri-
Som a- qui aen-to-mar les can-sons de la Pas-qua flo-ri-
Som a- qui aen-to-mar les can-sons de la Pas-qua flo-ri-

que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-
que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-
que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2014

PRESENTACIÓ 6
L'ANY 2014 A SANT CUGAT 8
EL RACÓ D'EN JOAN TRADICIONS: EL CORPUS 16
LA CANÇÓ DE L'ANY 'LLEVANTINA' 26
L'APUNT DEL MESTRE 27
DE LA LIRA MIQUEL GARRELL 28
DE LA LIRA JAUME PAHISSA 29

ACTIVITATS
 GRAVACIÓ DE ROMANÇOS 30
 VESPRE A LA 2 31
 ROMANÇOS AL BORN 34
CARAMELLES 38
 SANT JORDI 84
 90è ANIVERSARI D'EN MIQUEL GARRELL 85
 NOVA SEU DEL CLUB MUNTANYENC 88
 APLEC CARAMELLAIRE SANT JULIÀ DE VILATORTA 90
 ARROSSADA A CAL MIÑARRO 94

DIA DE L'ASSOCIACIONISME CATALÀ 100
 EXCURSIÓ DE LA LIRA A VALÈNCIA 102
 CANTATA A JUNEDA 112
 PALAU DE LA MÚSICA CANTATA 116
 CONCERT DE FESTA MAJOR 122
 MÚSICA AL CLAUSTRE 124
 CANTATA A SANT CUGAT 126
 CANÇONS I ROMANÇOS 132
 PALAU DE LA GENERALITAT 136
 FIRA MEDITERRÀNIA DE MANRESA 142
 PENYA REGALÈSSIA: FILLS PREDILECTES 150
 DE CLAVÉ A CANDEL 156
 ASSAIG DE PORTES OBERTES 158

ANECDOTARI 162
HISTÒRIA DE LA LIRA 163
LA LIRA 164
RELACIÓ DE CANÇONS 166
AGRAÏMENTS 167

PRESENTACIÓ

Cantaires, familiars, amics de La Lira i ciutadans de Sant Cugat del Vallès:

Un nou any ha arribat i cal recordar les activitats i les actuacions que la Societat Coral La Lira va fer durant el passat any 2014.

Els cantaires de La Lira van sorprendre amb actuacions de molta repercussió, totes aquestes d'una gran qualitat i complexitat. Deixeu-me, però, que n'esmenti algunes.

La més important per als coristes són les caramelles de Pasqua, en les quals aquest any han participat cinquanta cantaires, dirigits pel mestre i acompanyats per dos músics i dos membres de suport, que fan un total de cinquanta-cinc homes de Sant Cugat que han fet la delícia de difondre les tradicionals caramelles pels carrers de la nostra ciutat.

Tres grans projectes que hem resolt amb esforç i disciplina, 'Els Romanços de 1714', amb una interpretació al Born Centre Cultural, i dues al claustre del nostre Monestir; la cantata '300 anys vençent', a Juneda, al Palau de la Música Catalana i al Teatre-Auditori Sant Cugat, i l'Homenatge a Clavé - Candel al BTM, Barcelona Teatre Musical. Cadascuna ens va impactar d'una manera o altra; la història del Born, la qualitat escènica i sonora del Palau o la versatilitat del BTM, però el millor de tot, la quantitat de santcugatencs que en vam formar part.

La inauguració del recinte del Cellar Modernista pel concert de Festa Major, que va ser magnífic i emotiu, i que és cita indispen-

sable any rere any.

Les caramelles als carrers de Sant Julià de Vilatorrada, pels carrers de Manresa en la Fira Mediterrània; la celebració del Dia Mundial de l'Associacionisme al Centre Moral de Gràcia i la participació a TV2 en el programa *Vespre a la 2*.

Cal destacar també, la concessió de la Medalla d'Or de la Federació de Cors de Clavé als cantaires Miquel Garrell i Grau i Jaume Pahissa i Villadelprat pel fet de pertànyer com a cantaires de la Societat Coral La Lira durant 70 anys ininterrompudament.

He de dir ben alt que tots aquests concerts han estat possibles gràcies al mestratge, paciència i direcció del nostre estimat Eloi Jover, que amb el seu bon humor aconsegueix sempre extreure dels cantaires la millor melodia; només amb la il·lusió que posen en les cançons es desprenen molt bones perspectives de futur i fan augurar una llarga vida a la Societat Coral La Lira.

Ha estat un any molt mogut, ple d'actes que trobareu explicats a l'interior d'aquesta memòria anual.

Moltes gràcies per acompanyar-nos i mantenir-vos fidels a les nostres tradicions.

Visca La Lira, visca Sant Cugat i visca Catalunya!

*Josep Garrell i Casajuana,
president de la Societat Coral La Lira
de Sant Cugat del Vallès.*

Els Gausacs carregant el 3 de 8
a Tarragona el 4 d'octubre
(Cinta Caballé, TOT Sant Cugat)

L'ANY 2014 A SANT CUGAT

Per Rosa Nadal. Lirona

El tram 23 de la V a Barcelona, assignat a Sant Cugat, l'11 de setembre del 2014. En primer terme el Joan i la Marieta, els gegants de Sant Cugat (Artur Ribera, TOT Sant Cugat)

enguany encapçalem aquest resum amb la commemoració del **tricentari del 1714** que omple Sant Cugat, de la mateixa manera que altres poblacions de Catalunya, amb nombroses activitats. En són un exemple la conferència “**Barcelona 1714: introducció, causes i conseqüències**” a càrrec de Xavier Escura i el cicle de xerrades “**Tres-cents anys de frustracions: un camí sense retorn**”, organitzat per Òmnium Sant Cugat. En l'apartat de concerts, cal destacar la ‘**Cantata 1714-2014, 300 anys vencent**’ protagonitzat per la Societat Coral La Lira junt amb la massa coral Els Cantaires de Juneda i l'Orquestra Simfònica de Sant Cugat. També hem pogut veure diverses exposicions sobre Sant Cugat i Catalunya el 1714 i gaudir en família del musical ‘**Onze nou ca-torze**’. Les Jornades del **Patrimoni Viu** també han tingut com a tema la guerra de Successió a Sant Cugat.

Pel que fa a la **població**, es tanca l'any amb **88.249 habitants**. Una bona notícia és la **baixada de l'atur**, Sant Cugat tanca el 2014 amb 3.710 aturats, un 10% menys que l'any anterior, amb una taxa de **8,29%**, sent el nombre d'aturats inferior al del 2010. Aquestes dades situen Sant Cugat molt per sota de l'atur registrat a Catalunya (19,1%) i de la resta de l'Estat espanyol (24%).

Sant Cugat se situa com a **tercera ciutat de l'Estat espanyol** en nivell de renda i, alhora, també és la **tercera** en què aquesta **renda és més desigual**. Continuem, doncs, necessitant les accions de **Càritas i Creu Roja** per millorar la cohesió social. La campanya “**El gran recapte**” enguany ha aconseguit gairebé el doble d'aliments que en l'edició anterior. En aquest mateix àmbit s'aprova el **Pla d'inclusió social 2014-15**, amb un pressupost de 9 milions

Cues per anar a votar el 9-N a l'institut Angeleta Ferrer (Lali Puig, TOT Sant Cugat)

d'euros, per combatre l'augment de la pobresa, englobant 154 accions.

Continua el problema de l'**habitatge** per a moltes famílies. La **PAH de Rubí** protagonitza diferents accions a Sant Cugat, com l'acampada a l'exterior de Catalunya Caixa al carrer de Villà i manifestacions els dijous pels carrers del centre. L'Ajuntament inicia un procés per sancionar les entitats financeres amb pisos buits.

Es posa en marxa el programa **Incorpora**, un servei de **mediació laboral** entre empreses i persones amb discapacitats i/o en situació de vulnerabilitat finançat per l'Obra Social de La Caixa. En el mateix sentit, cal dir que el **Servei d'Ocupació Municipal (SOM)** ha trobat feina a 229 sancugatencs fins al mes d'octubre.

En l'àmbit **empresarial** és un any d'inversions i creació d'ocupació.

Endres+Hausser, dedicada a l'automatització de processos industrials, posa la **primera pedra** per a la seva seu a Sant Cugat amb una inversió de 8 milions. **Warren Buffet** ha invertit 2,6 milions d'euros en la planta que l'empresa química americana Lubrizol té a Sant Cugat per a la millora de les instal·lacions. **Ricoh** ha situat a Sant Cugat el Centre de Serveis Compartits pel Sud d'Europa, invertint-hi més de 20 milions d'euros en 2 anys i creant 300 llocs de treball. L'empresa **GFT**, dedicada al desenvolupament de solucions tecnològiques i serveis de consultoria internacional pel sector financer, ha augmentat la plantilla en unes 200 persones. **Gas Natural** lloga 7.000 metres d'oficines al parc comercial de Can Ametller per agrupar-hi els seus serveis informàtics, (800 persones). **Hewlett Packard**

Passarel·la sobre el pantà del Can Borrell el 19 de febrer, dia de la inauguració. (Amanda Bernal, TOT Sant Cugat)

anuncia a inicis de febrer la instal·lació del seu centre mundial d'**impressió 3D** a la seu de Sant Cugat.

El **curs escolar 2014-2015** comença amb 19.622 alumnes, 326 escolars més que el curs anterior, dels quals el 42,2% ho fan en centres públics, el 37,6% en centres concertats i el 20,2% en centres privats. El programa "**Amb empenta**" intenta fomentar l'esperit emprenedor en els alumnes de les escoles de Sant Cugat. Una moció del Ple de l'Ajuntament aprova rebutjar les interlocutòries del TSJC en contra de la immersió lingüística a les escoles.

En **urbanisme** destaca la proposta d'una nova centralitat a **Valldoreix** amb una plaça envoltada de nous equipaments culturals i comercials i de blocs d'habitatges. També a Valldoreix, el canvi de diverses vies de doble sentit a un de sol

ha generat protestes, ja que segons els veïns ha empitjorat la mobilitat. El Pla de millora urbana de la **Floresta** inclou asfaltar la totalitat dels carrers de terra (41 en total) dins la primera fase que serà el 2015. El Pla de transformació de Vollpelleres inclou la nova biblioteca **Vollpelleres Miquel Batllori**, tercera de la ciutat, que incorporarà un *living-lab* i s'habilitaran els solaris municipals dels voltants de la masia de Can Canyame-res com a zones verdes, d'esbarjo, un parc infantil i horts urbans, i també un nou mercat. S'ha completat per part d'Endesa el desballestament i **retirada** de les 12 **torres d'alta tensió** de Valldoreix i Mira-sol. A Collserola s'ha desbrossat l'entorn del **pantà de Can Borrell** i s'hi ha construït una passarel·la.

L'**Ajuntament** de Sant Cugat forma part dels 1.503 municipis de tot l'Estat que han presentat recurs contra la Llei

El grup Mediterrània en la representació de 'Quadrigènia' durant la Festa Major (Lali Puig, TOT Sant Cugat)

de racionalització de l'administració local (LRSAL). L'ordenança sobre restricció horària i d'espai a les **terrasses dels bars** genera una total oposició del gremi de restauradors i fa que l'Ajuntament accepti algunes rectificacions. L'Ajuntament i la cooperativa Sostre Cívic han acordat la cessió per 75 anys, en concepte de **masoveria urbana**, dels terrenys i l'edifici de les cases dels mestres de la Floresta.

Pel que fa a la qüestió nacional les seccions locals d'Òmnium i l'**ANC** dins les campanyes "**Un país normal**" i "**Ara és l'hora**" han organitzat múltiples i diverses activitats al llarg de l'any. Del VIII cicle de Tertúlia amb Amics, organitzat per Amics de Pedra i Sang, destaquem les xerrades del jutge Santi Vidal amb el tema "**La futura justícia en el nou estat**" i el sociòleg Salvador Cardús amb "**El país que farem**". Al juny es

crea el **Pacte Santcugatenc pel Dret a Decidir**, que arribarà a sumar 56 entitats, entre les quals l'Ajuntament. L'11 de juliol es fa l'**assaig de la V** a Sant Cugat davant del Monestir i el 10 de setembre a la plaça de Lluís Millet es planta una estelada. I arriba l'**11 de setembre**, amb una **multitudinària participació a la V** que es fa a Barcelona, quan milers de santcugatencs omplen el tram 23 (Diagonal entre Girona i Bailèn).

L'Ajuntament de Sant Cugat forma part del 920 municipis catalans (dels 947) que aproven una **moció en suport de la consulta del 9-N** i es present a l'acte de lliurament al Palau de la Generalitat. Resposta multitudinària a la suspensió del 9-N per part del TC. El **nou de novembre, 32.130** santcugatencs i santcugatencques participen en la consulta popular, **el nou 9-N**, de les quals un 82% vota Sí-Sí; 12,31%, Sí-No i un 3%, No.

Els membres de la Penya Regalèsia i els familiars dels que ja no hi són recollint el títol de Fill Predilecte de Sant Cugat el 3 de desembre al Teatre-Auditori. (Artur Ribera, TOT Sant Cugat)

En el terreny polític també hem de senyalar les **eleccions europees**, on la força local més votada va ser CiU, 9.765 (29,5%); seguida per ERC, 7.889 (23%); al contrari que al conjunt de Catalunya, on és ERC la més votada. A escala estatal veiem sortir una nova formació, Podemos, que aquí a Sant Cugat té 1.064 vots (3,22%). S'acaba l'any amb els partits preparant les eleccions municipals del 2015.

Pel que fa a les entitats, el **Club Muntanyenc**, coincidint amb el seu **70è aniversari**, es trasllada a la **nova seu** al carrer de Sant Bartomeu amb una festa on participa un gran nombre d'entitats d'arrel tradicional. En el **75è aniversari** de la **Penya Regalèsia** se'ls concedeix el títol de **Fills Predilectes de Sant Cugat** als 17 membres actius i 30 a títol pòstum en un acte al Teatre-Auditori per la seva

tasca de preservació del patrimoni arquitectònic i cultural de la ciutat. També són els **pregoners de la Festa Major**.

En **cultura popular**, cal destacar que el **Gall del Penell** del Monestir pren vida durant el Carnaval i es converteix en el Rei del Carnestoltes. El Grup Mediterrània estrena **Quadrigenia**, el primer muntatge de creació pròpia durant la Festa Major a la plaça d'Octavià. Els **Gausacs** obtenen el **primer lloc** en el Concurs de Castells de Tarragona en la jornada de dissabte, 4 d'octubre, descarregant els tres castells de 8. Els **Gausacs** participen també junt amb els **Geganters** i **Bastoners** en la **V de l'onze de setembre** a Barcelona.

L'any 2014 també està farcit d'actes **culturals** de tota mena; XIX edició de la Biennial d'Art Contemporani Català;

5è any del projecte Fem un Museu; 10a edició de Lectures a la Fresca amb 1.800 participants; 3a edició del Petits Camaleons; 10è aniversari de la Tradicional Cantata de Nadal; Homenatge a **Joaquim Viñolas**, cineasta, precursor del cinema independent; primera edició de **Teixim la Ciutat**, per reivindicar l'art tèxtil i impulsar el Museu del Tapís Contemporani; **25è aniversari** de la companyia de teatre *amateur* de Mira-sol; L'equip de la Floresta Leña de Luxe, **premi FAD 2014** d'Arquitectura i Interiorisme; **Cinesa Sant Cugat** es converteix en sala en **versió original**; primer FesCamp a Mira-sol, festival d'art, comunitat i medi ambient.

La XIV edició del **Festival de Poesia**, esdevé nacional i es dedica a **Joan Vinyoli** en l'any del centenari del seu naixement. En el món del llibre hem de senyalar el naixement d'una nova editorial amb seu a Sant Cugat, Editorial Xandri, i lamentar la pèrdua d'uns 7.000 llibres de l'antiga llibreria Canuda de Barcelona, en un espectacular incendi el mes de febrer d'una nau de 1.000 m² al Mercantic.

Un acte a l'auditori, el 10 de maig, dona pas a l'any que Sant Cugat dedica al fotògraf **Pere Formiguera** en el primer aniversari de la seva mort. Exposicions, activitats a escoles i tallers, "XIV Nit de l'Art. Homenatge a Pere Formiguera", una ruta, un concurs i altres iniciatives s'aniran succeint al llarg d'aquest any fins al maig del 2015.

Un fet excepcional ens porta a parlar del **fotoperiodista Garcia -Vilanova**, alliberat després de sis mesos i mig de

segrest per part de l'Estat Islàmic el 16 de setembre del 2013 a Síria.

En l'**esport**, el 2014, el **Club de Golf Sant Cugat** ha celebrat els **100 anys** d'història i ha rebut del Govern espanyol la Medalla d'Or de la Reial Ordre del Mèrit Esportiu. En **rugbi**, tenim l'equip sub-16, campió d'Espanya. Han ascendit a la Divisió d'Honor el cadet A de Sant **Cugat Esport Futbol Club** i el juvenil A de l'**Olímpyc Floresta Futbol Sala**. Els primers equips masculins del **Club d'Handbol** Sant Cugat van aconseguir l'ascens a Primera Estatal i Primera Catalana. Es presenta una nova associació esportiva, **Sant Cugat Creix**, fusió del Patí Hoquei Club Sant Cugat, el Voleibol Sant Cugat i el Club de Rugby Sant Cugat. El setembre es va obrir el Club Artístic Sant Cugat, el primer de la seva especialitat. Nou rècord de participació en el **16è Cros** Ciutat de Sant Cugat amb 4.119 atletes.

Aquest 2014, la **Societat Coral La Lira** ha participat en múltiples activitats com queda reflectit en aquesta memòria. Cal destacar la participació en la "**Cantata 1714-2014, 300 anys vencent**" al Teatre-Auditori, i la cantada al **Palau de la Generalitat d'Els segadors i Som catalans** el 4 d'octubre en l'acte de lliurament per part dels alcaldes al president de la Generalitat de les mocions en suport de la consulta del 9-N.

Per necessitats d'espai, aquest resum no pot ser del tot exhaustiu, per a més informació podeu consultar el resum de l'any en el DIARI de Sant Cugat del dia 2 de gener del 2015 i els webs Totsantcugat.cat i Cugat.cat. ■

EL RACÓ D'EN JOAN

Per **Joan Troyano**. Historiador i cantaire de La Lira.

TRADICIONS

El Corpus

Processó de Corpus a Sant Cugat, a mitjan anys cinquanta del segle xx. En primer terme, el president de La Lira Lluís Girbau, el *Teixidó*, portant el penó principal de la processó del Corpus (així s'anomena la bandera en la crida del Corpus feta al full parroquial).

Tot i que a la fotografia en Lluís Girbau portava el penó, el banderer oficial era en Teodor Campí, president de l'Orfeó Sant Cugat (a l'esquerra de la foto). Els presidents de La Lira i de La Unió eren els cordonistes. En segon terme, amb vestit, Francesc Vila Trabal, el *Bal*, "mestre de cerimònies" de la processó, amb l'"arreglador" (bastó de fusta allargat que es feia servir per compassar els *tempos* de la processó).

Fotografia de Fotos Bibian, cedida per Lluïsa Girbau.

CONSIDERACIONS PRÈVIES

Aquest article està estructurat en cinc parts: "Significat", "Els orígens", "El Corpus a Barcelona", "El Corpus a Sant Cugat" i "Final del Corpus?". He tractat els corpus a Barcelona i a Sant Cugat per poder tenir una visió més global del que ha estat i és la festa al nostre país.

Per Barcelona he fet servir com a referència el llibre *Corpus. Un passeig per la història i per la festa*, d'Amadeu Carbó i Antoni Serés. (editat per Edicions el Mèdol a Tarragona, l'any 1997). Aquest llibre inclou *L'auca de la processó* de Joan Amades. Per Sant Cugat, les referències es detallen en el text.

SIGNIFICAT

«La festa del Corpus Christi, "el Cos de Crist" ha sigut durant segles una de les més importants de la cristiandat catòlica. En l'origen se celebrava el dijous següent a l'octava de Pentecosta... És una festivitat destinada a retre homenatge públic a l'Eucaristia... Més enllà de ser una festa religiosa, la celebració del Corpus fou en els seus orígens medievals, i encara és en molts indrets, la festa ciutadana per excel·lència, la festa del "cos social" o corpus de la comunitat. Per això, l'acte més destacat de la festa ha estat des de sempre una processó general (en la qual participa tot el "cos social" de la comunitat celebrant) i festiva... En aquest seguici del Corpus es troben... alguns dels que avui són els elements principals de les nostres festes: gegants, nans, balls de diables, bestiari, etc.»

(Festes de primavera / Festes del Corpus a www.festes.org)

ELS ORÍGENS

El Corpus neix al segle XIII com a resposta a les heretgies, sobretot la d'en Berenguer de Tours, que negava la presència de Crist en l'Eucaristia i també a les creences ancestrals relacionades amb la natura i allunyades dels ensenyaments oficials de l'Església.

L'any 1246, el bisbe de Lieja, basant-se en una visió miraculosa que evocava l'eucaristia, va convocar un sínode diocesà en què es va decidir celebrar una festa per exaltar el Santíssim Sagrament, el dijous després de la vuitada de Pentecosta.

El procés de Lieja s'amplia l'any 1262, quan, arran d'un nou fet miraculós, el papa Urbà IV instaura la festivitat del Corpus a tot el món cristià. Va voler també que la festa tingués un caràcter alegre i festiu:

"Canti la fe, dansi l'esperança, salti de goig la caritat"

El seu successor, Climent V, va confirmar la festa l'any 1311 i l'any 1316 el papa Joan XXII va expedir una butlla que universalitzava la celebració.

EL CORPUS A BARCELONA

Barcelona va ser una de les primeres ciutats a implantar la festivitat del Corpus, concretament hauria estat l'any 1320. Primer la processó es va organitzar a l'interior del temple, però l'any 1323 va adquirir ja forma de desfílada triomfal pels carrers de la ciutat.

L'època daurada. Segles XIV i XV

En el decurs del segle XIV la processó va evolucionar ràpidament cap a formes cada vegada més complexes, almenys pel que fa a Barcelona i zones urbanes. Aquesta complexitat va quedar reflectida en un protocol recollit en un document de l'any 1424 i que marcarà les directrius fins ben entrat el segle XVI.

La processó era de grans dimensions. Hi estaven representats tots els estaments de la societat de l'època, el Consell, les confraries, els gremis, el clergat, etc. Per tal que resultés al·lisonadora, s'incorporaven un seguit de representacions d'entre les quals destaquen els entremesos, que teatralitzaven passatges bíblics, del santoral i de la litúrgia.

Sembla que els entremesos no van començar amb el Corpus, sinó que tindrien procedència diversa: d'escenificacions que es feien a l'interior dels temples; d'entreteniments de caràcter lúdic que es feien en els banquetes del palau entre plat i plat, d'on vindria el seu nom, i de pràctiques paganes cristianitzades i reconduïdes. Això explicaria el caràcter popular i també la presència a les processons de bèsties de caràcter mitològic com dracs, vibres, etc.

Darrere d'aquestes representacions figuraria el motiu principal del Corpus, la Custòdia amb el Sagrat Cor de Crist seguida del bisbe i, al darrere, a certa distància "tot lo poble".

Divisió en part religiosa i profana. Segles XVI i XVII

En el decurs dels segles XVI i XVII, els corrents contrareformistes de l'Església Catòlica provocaren la desaparició de les representacions religioses, restant els elements més populars com el bestiar i els gegants, que van passar a dependre dels gremis. Es perdia la funció pedagògica en favor de la corporativa. D'aquesta manera la processó va quedar dividida en la part religiosa i la part profana.

Es consoliden les enramades, que eren decoracions de portes i façanes del recorregut amb ginesta, branques i flors. D'elles van derivar les catifes de flors amb dibuixos, formant passadissos "sagrats" per on discorria la processó. Les enramades no eren tan sols motius decoratius, sinó també aromàtics, en una època en què les males olors estaven presents sempre als carrers de pobles i ciutats.

Les prohibicions. Segle XVIII

El segle XVIII no va ser una bona època pel Corpus. La Guerra de Successió i la posterior entrada en vigor del Decret de Nova Planta van suposar un fort canvi en les estructures polítiques del país i dels municipis. Els gremis van perdre el seu paper decisor i es van municipalitzar els seus béns, entre ells els entremesos utilitzats en el Corpus.

Aquests canvis van afectar el protocol i el cerimonial de la festa i la participació popular. Tot i així, una vegada passats els primers temps repressius, la processó es va anar recuperant de la mà de les confraries i els entremesos tornaren a sortir encara que amb poca força.

Preparant la catifa de flors a la plaça de Barcelona. Anys cinquanta del segle XX.
Fotos Cabanas. Cedida per família Buscallà Català

El cop de gràcia va arribar amb la prohibició dels entremesos amb la Reial Cèdula de Carles III del 1780, que va reduir la seva activitat o, fins i tot, va desaparèixer. Més tard, l'any 1798, el capità general de Catalunya va aixecar parcialment la prohibició amb condicions.

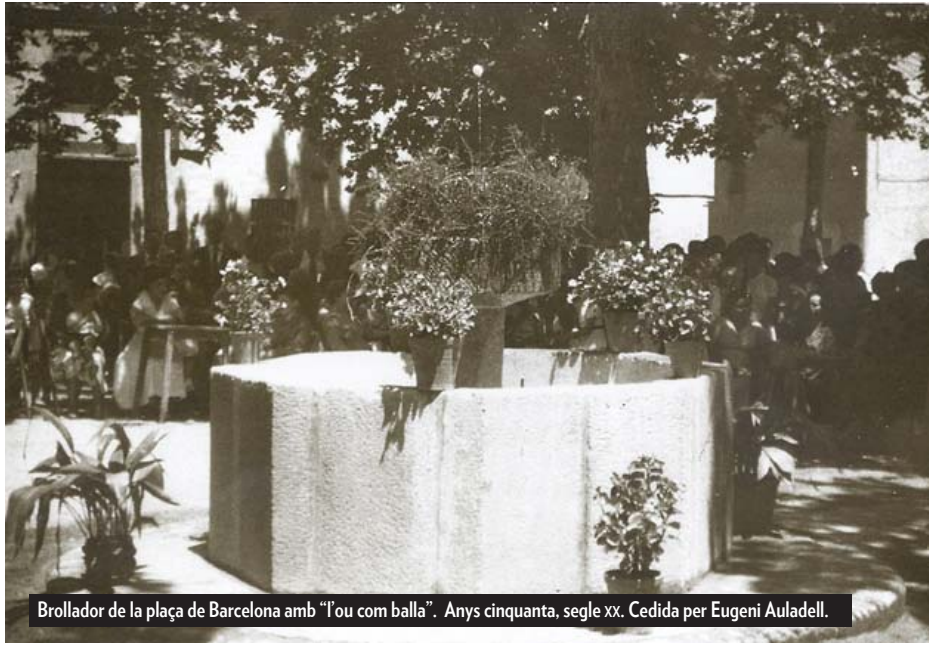
Canvis constants. Segle XIX

El segle XIX és la prova del fet que el Corpus reflecteix els canvis que es van produint en la societat. A mitjan segle, una certa estabilitat i l'ascens social de professions liberals, corporacions artístiques, literàries i científiques marquen uns nous protocols i el Corpus torna a prendre embranzida, llevat del breu període revolucionari del 1868 i de la Primera República. Destaca el Corpus del 1888 a Barcelona amb la participació reial amb motiu de l'Exposició Universal.

Austeritat, franquisme i concili. Segle XX

El segle XX fins a la Guerra Civil contempla un Corpus més auster comparat amb el que havia estat anteriorment. La industrialització salvatge, moments d'anticlericalisme i d'inestabilitat política i social són algunes de les causes.

A finals dels anys seixanta, els aires renovadors que el Concili Vaticà II va aportar a l'Església, que recomanaven defugir les manifestacions externes, van afectar les pràctiques del Corpus a Catalunya, on també l'Església començava a desmarcar-se del règim franquista, evitant el paper d'aparador que fins aquell moment havia tingut. Tampoc els moviments polítics i socials de finals del franquisme van voler donar suport a aquest tipus de manifestacions.

Brollador de la plaça de Barcelona amb "l'ou com balla". Anys cinquanta, segle xx. Cedida per Eugeni Auladell.

Catifa de flors al carrer Major. Any 1955. Col·lecció de Corpus Octavi Galceran, cedida al TOT Sant Cugat

EL CORPUS A SANT CUGAT

La primera referència de la festa a Sant Cugat la trobem l'any 1333 recollida en un article de Josep Serra Rosselló, "La processó del Corpus al Monestir de Sant Cugat", publicat al número 42, pàgines 49-50 de la revista *Guia de Sant Cugat del Vallès*, l'any 1952.

La processó al claustre. Segle XIV

A Sant Cugat la processó s'introduí a la segona meitat del segle XIV i es duia a terme per l'església i el claustre del Monestir. Segons Josep Serra, en els llibres de la Caixa Comuna del Reial Monestir es troben referències al pagament que es feia per escombrar el claustre abans de la festa i per la compra de "candeles" per acompanyar el Corpus en la processó.

La processó al carrer. Segle XVI

Les següents referències del Corpus a Sant Cugat corresponen a l'any 1575, any en què la processó recorria ja els carrers de la vila. Aquesta referència està recollida tant en l'article citat d'en Josep Serra com en el de Joan Auladell Serrabogunyà, "La desapareguda església de Sant Pere d'Octavià", publicat l'any 2000 en el número 16, pàgs. 39-69 de la revista *Gausac* del Grup d'Estudis Locals de Sant Cugat del Vallès.

El 29 de maig del 1575 es feia una crida per part del "saig", agutzil o nunci del paborde major a participar en la processó:

"Ara oiats que us fem saber ... Que dijous primer vinent, que sera la festa del preciós

Cors de Jesuchrist, de matí, après de ser celebrada la missa major (en l'església del monestir) se fara la professó solemne portant lo Santissim Sacrament del preciós Cors de Jesuchrists Senvor Nostre, per lo carrer major de la vila fins al cap de la plassa de dita vila, i voltara la Creu que és en dita plassa. i baxarà per la Davallada d'en Serra al carrer de Baix, tornantsen en la sglesia del dit Monestir de Sanct Cugat... I per que dits llocs per ont passara tant alt Sacrament estiga ab la polisia, decància i netedat com se requer ..."

En el mateix article s'explica:

"A la vigília hi havia repic de campanes, enramada de flors i ginesta, repartiment de ventalls a l'abat i monjos, obrers de Sant Pere, batlle, autoritats i personalitats, forasters. No hi mancava el refresc

(xocolata amb secalls, aigua amb bolados refrescada amb neu) i el berenar amb retribució als qui hi prenien part activa".

No tenim referències de l'existència d'entremesos a les processons. Una hipòtesi podria ser el control del Monestir sobre les manifestacions religioses més importants de la vila que no hauria vist amb bons ulls aquest tipus de manifestacions.

L'abat Gayolà. Segona meitat del segle XVIII

A la segona meitat del segle XVIII tornem a tenir notícies del Corpus a Sant Cugat, coincidint amb l'època de l'abat Bonaventura de Gayolà (1747-1782), abans de la prohibició de Carles III. Ens aquells anys el Corpus revifà amb catifes al

carrer i gran participació vilatana. Sota el pali una gran Custodia barroca que desaparegué l'any 1936 amb l'incendi de l'altar major.

Un Corpus creixent. Final del segle XIX – 1936

Des de finals del segle XIX i fins la Guerra Civil, el Corpus a Sant Cugat no tan sols no va retrocedir, sinó que va anar guanyant incorporacions i ampliant el recorregut. La clau, una població creixent i una incipient industrialització tot i el seu caràcter rural i, sobretot, allunyada de la inestabilitat de Barcelona.

Rogeli Padró en el seu llibre *Tradicions santcugatzenques* (Cossetània Edicions. Valls. 2004) ens explica les característiques i l'evolució de la processó en aquells anys

“Al davant de tot, obria la comitiva una creu portada per un escolanet; altres duïen un gonfanó cadascú. Els diferents col·legis del poble s'agrupaven per anar a la processó i els seguien els infants que aquell any havien fet la primera comunió. Després seguia la custodia que duïa el rector de la parròquia, sota el talem”

Explica també que acostumaven a acompanyar el seguici alguna orquestra bé local o llogada, llogant-se també alguns anys gegants i capgrossos. .

“La processó santcugatzenca anava adquirint un to més multicolor amb les darreres incorporacions i els estendards que voleïaven la tarda del Corpus. Els bastoners dansaven... Les corals cantaven cançons acompanyades dels

seus respectius estendards. Tampoc hi faltaven les banderes de sant Antoni, sant Isidre i sant Sebastià i l'acompanyament de la banda musical de la Creu Roja. Tots els membres de l'Ajuntament feien acte de presència”

“A poc a poc s'anà ampliant el recorregut: monestir (sortida), c. Major, pl. Pere San, c. Endevallada, c. Santa Maria, c. Valldoreix, c. Sant Anroni, pl, Barcelona, ay. Francesc Moragas, c. Santiago Rusiñol i monestir (arribada). Les campanes no deixaven de repicar des de la sortida fins a l'arribada”.

A principis del segle XX, després de la processó s'anava al ball, unes vegades a cal Ventura i d'altres a cal Tadeu. Més endavant el ball es feia a La Unió Santcugatzenca i al Parc Municipal.

L'esclat popular de les catifes. (1953-1968)

Passada la Guerra Civil i, amb el primer franquisme, el Corpus a Sant Cugat, com a Barcelona, conserva només el component religiós, però l'any 1953 es produiria un fet que retornaria a la festa el caràcter estètic, festiu i participatiu.

En Jesús López (pare d'en Juani López, cantaire de La Lira), veí de la plaça de Barcelona, va fer la promesa de fer una catifa de flors per Corpus davant de casa seva si superava una malaltia. Superada aquesta, va complir la seva promesa. A partir d'aquests moments el costum s'estengué de tal manera que ben aviat un gran nombre de persones participarien en l'engalanada de les principals places i carrers de la vila.

Catifa de flors al carrer de l'Endavallada. Any 1955. Col·lecció de Corpus Octavi Galceran, cedida al TOT Sant Cugat

Catifa de flors al carrer de Sant Antoni. Anys cinquanta. Dibuix del 'Paga-li, Joan' dissenyat per Josep Grau-Garriga. Col·lecció de Corpus Octavi Galceran, cedida al TOT Sant Cugat

Ens ho explica també en Rogeli Padró :

“L’any següent, altres carrers seguiren l'exemple fins a aconseguir que un bon nombre de places i carrers es guarnissin amb clavells del Maresme i ginesta i romaní de les rodalies...”

En moltes ocasions, la base de les catifes la constituïa l'herba que els treballadors del Club de Golf Sant Cugat anaven tallant i recollint.... l'Ajuntament havia proporcionat la “rusca”, que era una barreja de serradures de suro, d'un marró que contrastava amb el groc de la ginesta i d'altres flors.

Especial atenció mereixia el fet de seleccionar el disseny de la catifa... Existia una certa rivalitat entre els diferents carrers i tothom s'esforçava d'allò més per tal d'aconseguir la catifa més espectacular i ben adornada.

La plaça de Barcelona era el lloc on s'hi concentrava el nombre més gran de participants a l'hora de preparar la decoració...volem recordar el sortidor que s'instal·lava al bell mig de la plaça i que tapava la font de ferro existent...en el seu brollador s'hi feia ballar un ou envoltat per una malla tota plena de cireres, que els infants agafaven només finalitzat el pas de la processó”

De “l'ou com balla”, del que es parla en el darrer paràgraf, no tenim certesa del seu origen i evolució, ni tampoc de la seva simbologia. El conjunt de l'ou amb les flors i les cireres s'ha comparat amb la sagrada forma dins d'una custòdia ornada amb pedres precioses. En una

altra interpretació, l'ou i l'aigua són elements portadors de vida, interpretació que portaria a entroncar l'ou com balla a tradicions precristianes i, per tant, anteriors al Corpus.

A Sant Cugat la festa va deixar de celebrar-se l'any 1968, pels mateixos motius expressats en el cas de Barcelona, el renovador concili Vaticà II que suggeria defugir dels símbols externs.

FINAL DEL CORPUS?

Com a festa alhora religiosa i cívica, la recomanació del Concili Vaticà II no va afectar d'igual manera el Corpus de les poblacions de Catalunya. En la majoria va desaparèixer dels carrers. En alguns casos, però, la part laica va seguir el seu curs i, particularment en els cas de Berga, la Patum va acabar convertint-se en una de les festes populars més emblemàtiques.

En d'altres casos com Solsona, el format del Corpus ha perviscut pràcticament sense modificacions. En algunes poblacions ha perdurat la pràctica de les catifes de flors com a Sitges o la Garriga. En altres s'ha recuperat, com ha estat el cas de Barcelona, dins d'un pla global de recuperació de tradicions populars.

A Sant Cugat, l'any 1995 els veïns del carrer Major, aprofitant el recent arranjament de la via, van recuperar la tradició de la catifa de flors, que es va mantenir durant quatre anys. Actualment el Corpus se celebra dins del recinte del Monestir, amb una petita processó. ■

LA CANÇÓ DE L'ANY

LLEVANTINA

Lletra: J. Serracant i R. Ribera Música: Vicenç Bou

Una noia està trista i desesperada per la fugida del seu xicot. Recorda en somnis tot el que es deien quan estaven enamorats, que veia el món molt més bonic, els juraments de fidelitat... Els records i la marxa de l'amant la sumeix en un estat d'enyorança, que prefereix morir que viure sense esperança. ■

*Una donzella de la costa de Llevant,
a l'abrandar-se la llum clara en
l'horitzó,*

*sentia en somnis les paraules de
l'aimant*

*que va deixar-la Sola i trista en el
dolor.*

*Ai! on és el meu amor, que no el tinc
en la mirada?*

*Que s'ha fet del jurament i l'encís de
ses paraules?*

Ai! amor, per que has fugit de mi?

*Confia en les paraules quo jo et dic,
—li deia l'estimat encès d'amor—;*

*el mon el veig amb tu molt més bonic,
molt més bonic.*

Et vull aimada vora del cor!

Escolta, bonica:

tu ets la donzelleta més aimada;

Escolta, bonica: —

tu no seràs de mi mai oblidada.

No oblidis tu,

no oblidis tu l'amor més constant.

No oblidis tu,

Llevantina (A veus)
Lletra: J. Serracant i Ribera Música: V. Bou

Al- na don- ce- lla de la Cos- ta de lle-
Al- na don- ce- lla de la Cos- ta de lle-
Al- na don- ce- lla de la Cos- ta de lle-
Al- na don- ce- lla de la Cos- ta de lle-
vent al a-bran- dar- se la llum cla- ra en l'ho- rit-
vent al a-bran- dar- se la llum cla- ra en l'ho- rit-
vent, la de lle- vent al a-bran- dar- se la llum cla- ra en l'ho- rit-
vent, la de lle- vent al a-bran- dar- se la llum cla- ra en l'ho- rit-

*no oblidis tu l'amor pur i sant.
Llevantina! Llevantina
et seré sempre fidel
i els meus ulls veuran el cel
revivint el goig de la pau divina.
Llevantina! Creu en mi!
La donzella enamorada
resta trista tota sola,
perquè es veu abandonada
de l'aimant i es desconsola.
i vençuda d'enyorança
per calmar el seu sofrir,
prefereix sense esperança
morir!*

L'APUNT DEL MESTRE

Per Eloi Jover, mestre de La Lira.

Aquesta vegada em proposo reflexionar sobre què és el que fa La Lira diferent. Perquè el que tenim tots molt clar és que La Lira és “diferent”. De fet, segons el nom és una Societat Coral, (una honrosa societat coral, com diu la cançó) i ja sabem que n'hi ha força de societats corals, però no són com la nostra. Així doncs, no som els únics que ens dediquem a la pràctica del cant coral. Però, de què estem parlant, quines característiques trobem en el cant coral? En primer lloc, que és una pràctica col·lectiva. Les persones canten, però ho poden fer soles, a veus, acompanyades per instruments, de manera improvisada, professionalment, de forma *amateur*, etc. Però el que fem nosaltres, com els altres cors, és cantar junts. Cap de nosaltres canta mai sol, sempre hi ha més de dos i més de tres que canten la mateixa veu. A més, cantem a una veu, a dues, tres i quatre veus, i ja sabeu que a vegades en els assajos cantem a més veus de les que estan escrites. Això vol dir que respirem junts, compassem el ritme del nostre cor segons el ritme de la música, busquem la mateixa afinació, sentim junts i ens emocionem junts. I això fa sentir-nos agermanats d'una manera que no podem trobar en altres activitats. D'una manera tàcita, però d'una manera molt intensa. No hi ha res comparable i ho notem quan ens trobem els cantaires de La Lira pel carrer i ens saludem i xerrem, perquè sentim una alegria especial, perquè no ho sabem però ens sentim molt propers. I això ho fem d'una manera pròpia i, per tant, també diferent.

Però no som diferents només en això. Actualment estem una mica per sota de la cinquantena de cantaires. Cinquanta veus fetes, madures, amb molta experiència vital. Veus de gent treballadora, de gent directa, de gent ferma. I la qualitat de les veus és la qualitat del so de La Lira. És un so treballat, directe i ferm, que es fa sentir i es fa escoltar. I tant podem cantar a l'aire lliure, acompanyats de les més àmplies formacions orquestrals, com en els auditoris més amplis. I aquesta és per a mi la més gran diferència de La Lira, des d'un punt de vista musical. El so.

En les darreres dècades, i degut a l'evolució de la tecnologia, la gran majoria de la música que sentim ens ve mediatitzada per uns cons de cartró o de material plàstic que es mouen endavant i endarrere que reben el nom d'altaveus. Es pot comparar aquest succedani amb el que el públic sent quan canta La Lira? És clar que no! Si només el so ja és emocionant! Hi trobem una riquesa de matisos, d'harmònics, de vibracions que no es poden transmetre de cap altra manera! I aquí vull fer una petició, una demanda, una apologia o com li vulgueu dir: recomaneu a tothom que vagi als concerts en directe, sense altaveus, sense micros, sigui quina sigui la música. Que gaudeixin del so amb la màxima qualitat, la qualitat del so en directe. També en això La Lira està fent una funció importantíssima.

Finalment, i com a conclusió, la paraula clau és “autenticitat”. La Lira és diferent perquè és de veritat, autèntica, i que per molts anys ho sigui. Amics, companys: “Llum als ulls i força al braç”. ■

DE LA LIRA

Miquel Garrell i Grau

Per **Montserrat Garrell**TENOR DE LA LIRA
DES DE FA 75 ANYSMEMBRE FUNDADOR
DE LA PENYA
REGALÈSSIA

El Miquel va néixer a Sant Cugat, un 27 d'abril de fa poc més de noranta anys. Al carrer de Baix, avui de Santiago Rusiñol. Era el més petit de tres xicots i aviat els grans se l'emportaren amb ells a l'escola, aleshores ubicada al claustre del Monestir. El 1932, junt amb els altres escolars del poble, va estrenar els Col·legis Nous –l'actual Joan Maragall– on va aprendre el català i en català. Alumne aplicat i bon estudiant va veure bombardejat el seu futur acadèmic amb l'esclat de la Guerra Civil. I com que en les guerres tothom hi perd, ells **van perdre la mare**. Aquesta circumstància que en molts casos desestructura una família, en la seva va fer que el lligam entre pare i germans fos encara més fort. Unió que no es va trencar mai, no només emocionalment, sinó també professionalment. El període de postguerra s'inicià al mateix temps que la seva adolescència. Edat difícil per l'oblit i el perdó. Amb tot, és un bon exemple de resiliència. Les carencies diverses foren compensades per **l'escalf de la família i la socialització**, essent aquest un dels trets d'identitat que més el caracteritzen. Neix en aquell moment la colla d'amics que ben aviat s'autoanomenaren **Penya Regalèssia**. Amb ells passà les millors estones d'oci de la seva joventut. I, alhora, participà en gairebé totes les manifestacions esportives i culturals que es duïen a terme al municipi. Jugador de futbol del Santcu, ballador d'esbart, actor de companyia de teatre *amateur*, cantaire de Cor de Clavé. De tots els grups i entitats de les quals ha format part, n'hi ha dues amb qui no ha deixat mai de conuiu-hi: la **Penya Regalèssia i la Societat Coral La Lira**. De tarannà actiu, les ocupacions el busquen. Meticulós i perfeccionista, la feina ben feta és una màxima que ocupa un lloc important en la seva escala de valors. A la dècada dels noranta, junt amb tres santcugatencs més, malauradament ja desapareguts, va treballar durant quatre anys, tots els dissabtes, per tal que **el rellotge del campanar funcionés de manera automàtica**. Dos manyans, un electricista i un rellotger van actuar com a veritables enginyers. Les campanes ens donen les hores puntualment. I pobres d'elles que no ho facin! Persona de consens, amb capacitat de mediació, ha esdevingut referència arreu on ha participat. No exempt però, alguna vegada, d'una notable vehemència que li fa perdre els estreps. Auster amb ell mateix; tant, com generós amb els altres. Ha aconseguit amb el tòpic que diu que a la vida s'ha d'haver plantat un arbre; n'ha plantat més d'un. S'ha d'haver tingut un fill; és pare d'una filla. I s'ha d'haver escrit un llibre. **Les Memòries de la Penya Regalèssia**, recentment editades, és el seu. I d'aquí a pocs dies **serà besavi**. Això és tota una categoria! ■

En Jaume ha estat condecorat aquest darrer any amb la Medalla d'Or del Cors de Clavé per haver complert **75 anys com a cantaire de La Lira**, així com a Fill Predilecte de Sant Cugat. Tan sols això ja ens deixa veure que és un home molt perseverant i treballador.

Neix en el si d'una família santcugatena a la **masia de Can Quitèria**. Petit de tres germans amb els que tenia 16 anys de diferència, de jove participava en un grup d'activitats ludicoculturals del poble.

És membre fundador de la Penya Regalèssia. Devot de Sant Medir, **aquest any farà 93 anys**, i el seu consell per arribar-hi amb salut i vitalitat és prendre un suc de llimona cada dia. **La seva passió i professió ha estat la de pagès**, des de ben jove li ha agradat la terra i poc l'aigua. Recorda com va ensenyar en Xato, el seu cavall, a llaurar tot sol.

Casat amb la Montserrat, amb un fill i tres néts, **gaudeix del seu hort** que sempre ha estat el seu orgull i on encara se'l pot trobar cada dia, encara que ara treballant a menys ritme i acompanyat dels seus gossos. Els que el coneixen de fa molts anys el recorden amb la seva pipa que, encara que encenia poc, duia sempre a la boca. **Una de les aficions que més l'han fet gaudir ha sigut la de fer teatre**, fent molts cops el paper de galant. "Futbolero", fa anys que no es perd un partit del Barça. Li agrada recitar, encara avui recorda molts versos de la seva joventut. Com diuen el seu fill i néts, en Jaume els ha ensenyat a estimar: la dona, els amics, el poble, la terra, la feina...

La seva afició a cantar el va portar durant molts anys a **compaginar La Lira amb la Coral del CMSC**. Els seus amics recorden que era un dels que **ballava més bé**. Li encanta l'arròs des que de jove va fer el servei a València, i durant anys ha estat un dels cuiners de l'arròs dels dissabtes a Sant Medir, així com un dels creadors, **organitzadors i jurat del Concurs d'Arrossos** que encara avui s'organitza per Festa Major. ■

DE LA LIRA

Jaume Pahissa

Per **Jordi Pahissa**TENOR DE LA LIRA
DES DE FA 75 ANYSMEMBRE FUNDADOR
DE LA PENYA
REGALÈSSIA

28 DE GENER

GRAVACIÓ DE ROMANÇOS

Els romanços del 1714 segueixen essent per a nosaltres motiu d'activitat i és per això que seguint aquest fil argumental aquest 28 de gener vam col·laborar en la gravació d'un CD que l'investigador Dr. Antoni Rossell va enregistrar per a un dels actes del Tricentenari, que és previst celebrar a primers d'abril al Born de Barcelona. La gravació es va fer a la Casa de Cultura de la nostra ciutat. ■

Vam col·laborar en la gravació d'un CD que l'investigador Dr. Antoni Rossell va enregistrar per a un dels actes del Tricentenari

12 DE MARÇ

VESPRE A LA 2

Mitjançant la federació, vam ser convidats a *El magazín de la 2* de TVE, *El vespre a la 2*, presentat per Xavi Díaz i Elisenda Pineda. La situació de cantar en directe, en un plató de televisió, va ser per a la majoria de nosaltres una nova experiència de les que ens està tocant viure en els últims temps.

Dirigits, com sempre, per l'Eloi i acompanyats a l'acordió per en Diego, vam cantar la sardana d'en Pep Ventura *Per tu ploro*.

També en el mateix espai van fer una petita entrevista al nostre president Josep Garrell, interessant-se per la tasca de la nostra entitat, i els orígens de La Lira, i també van voler saber de la veu del nostre mestre com és el treball de dirigir un cor tan nombrós com el nostre. També cal remarcar que a la actuació va estar present el president de la Federació de Cors de Clavé, el Sr. Josep Cruells. ■

Van fer una petita entrevista al nostre president Josep Garrell, interessant-se per la tasca de la nostra entitat

Cantar en directe, en un plató de televisió, va ser una nova experiència de les que ens està tocant viure en els últims temps

La Societat Coral La Lira forma part de la Federació de Cors Clavé

Els Cors Clavé es van fundar per elevar la cultura dels obrers a través de la música

12 D'ABRIL

ROMANÇOS AL BORN

CANÇONS I ROMANÇOS
POPULARS DE LA GUERRA
DE SUCCESSION. SEGLE XVIII

Sota la direcció i producció d'Antoni Rossell i la col·laboració de l'Ajuntament de Sant Cugat, es va celebrar al Centre Cultural del Born aquest espectacle amb la voluntat de donar a conèixer uns textos triats i editats per Joana Escobedo, de contingut polític, que giraven a l'entorn de la Guerra de Successió i la causa de l'arxiduc Carles d'Àustria.

En l'espectacle, el Cor La Lira, venia a representar la veu del poble, que acom-

panyava les cançons i romanços que cantava el mateix Antoni Rossell, amb la col·laboració d'en Pere Gómez a la percussió, d'en Ferran Pisá a la guitarra barroca, i dels actors Xavier Tor i Arnau Puig.

A les 10 del matí sortíem cap el Born del lloc habitual, on vam arribar amb poc més de mitja hora, i, sense perdre temps, vam començar l'assaig, amb els protagonistes de l'espectacle que havia de començar a la 1 en punt.

Val a dir que l'assaig va ser una mica caòtic degut a problemes amb el so, però al final amb la professionalitat i molta paciència (sobretot molta paciència) per part de tothom vam acabar l'assaig amb bones sensacions.

Davant d'un centenar de persones, l'espectacle va començar a la una en punt a la Sala Moragas d'un Centre Cultural del Born, que un cop recuperat, podríem dir que és una de les joies de l'actual Barcelona. ■

En l'espectacle, el Cor La Lira venia a representar la veu del poble, que acompanyava les cançons i romanços

Textos triats i editats per Joana Escobedo, de contingut polític, que giraven a l'entorn de la Guerra de Successió

19 i 20 D'ABRIL
DIUMENGE I DILLUNS DE PASQUA
CARRERS DE SANT CUGAT

CARAMELLES

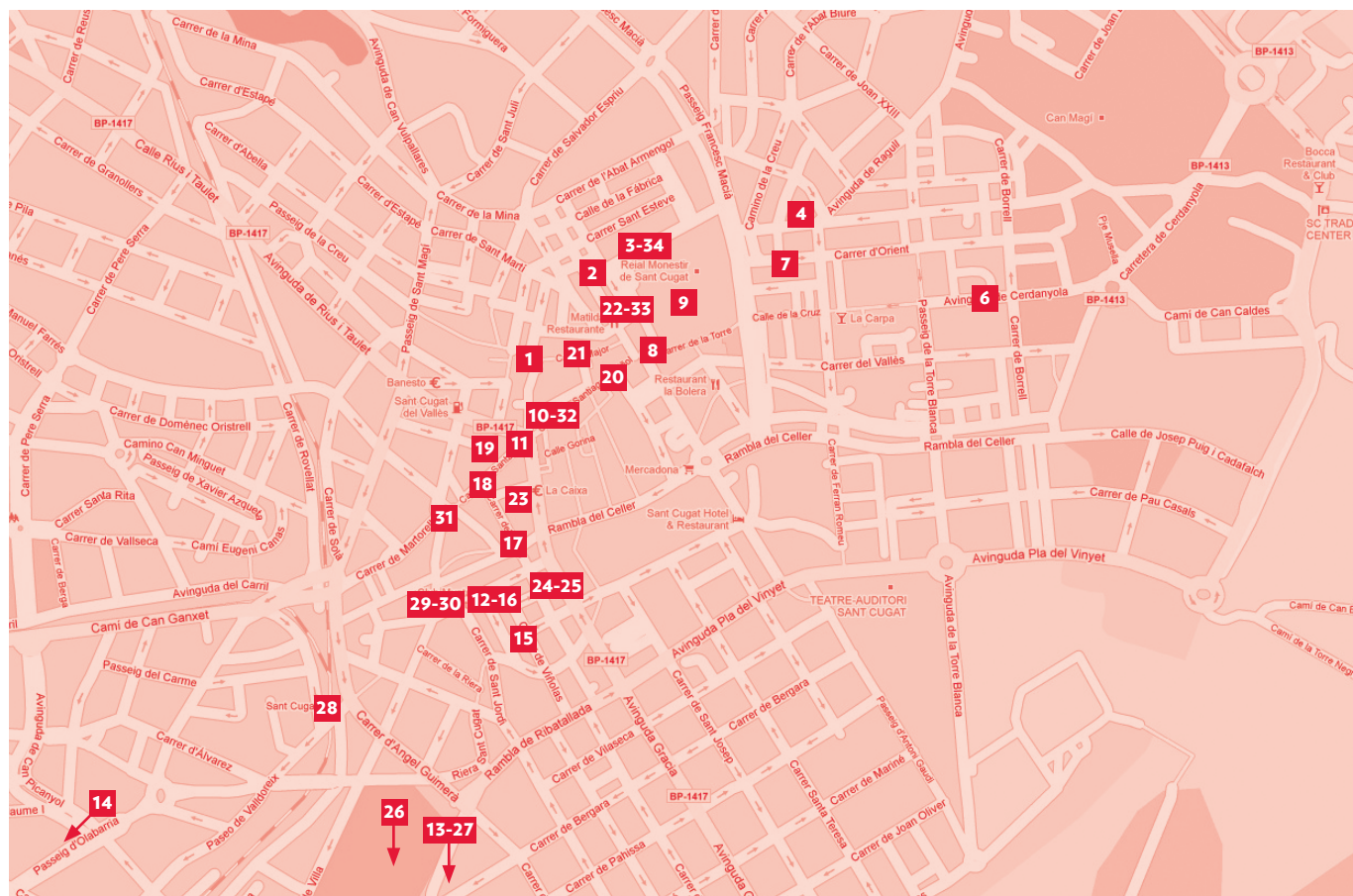
PLÀNOL DE LES CARAMELLES

DIUMENGE, 31 DE MARÇ

- 1 Plaça de Sant Pere
- 2 Cal Caballu
- 3 Monument a La Lira
- 4 Llar d'Avis Santa Rosa
- 5 Cal Vinyeta
- 6 Estanc Cal Torres
- 7 Porta del Parque
- 8 Plaça Monestir (arbre)
- 9 La Llotgeta del Monestir
- 10 Cal Crispín
- 11 Quatre Cantons
- 12 Plaça de Barcelona
- 13 Can Ollé
- 14 Cal Miñarro

DILLUNS DE PASQUA

- 15 Cal Troyano
- 16 Cal Boldú
- 17 Carrer de Xerric
- 18 Gelateria Pros
- 19 Rambla del Celler
- 20 Cal Sàbat
- 21 Casa d'en Xavier Azqueta
- 22 Plaça d'Octavià
- 23 Cal Garrell
- 24 Cal Troyano
- 25 Cal Tartaner
- 26 Cal Sivilla
- 27 Can Trabal
- 28 Monument a Lluís Millet
- 29 Carrer de Valldoreix i de Sant Antoni
- 30 TOT Sant Cugat
- 31 Plaça del Doctor Galtés
- 32 Quatre Cantons
- 33 Plaça d'Octavià
- 34 Monument a La Lira

CARAMELLES CANTADES*

A LA LIRA
 CALA MONTGÓ
 CANÇÓ DE PRIMAVERA
 COBLES MARINERES
 DAMUNT LA SORRA
 EL MEU AVI
 EL SALTIRÓ DE LA CARDINA
 GOIG DE PASQUA
 JOVENÍVOLA
 LA DANSA DE L'AMOR
 LA FONT DEL ROURE
 L'EMPORDÀ
 L'HAVANERA DEL VALLÈS
 LA MARE CANTORA
 LES FLORS DEL VALLÈS
 LES NOIES DE LA TORRASSA
 LO POM DE FLORS
 LO POMET
 LLEVANTINA
 MARE VULL SER PESCADOR
 PER TU PLORO
 SOM CATALANS
 SOM A PASQUA
 UN CANT FESTIU

90
 CANÇONS
 CANTADES

LES MÉS CANTADES

- 1 **CANÇÓ DE PRIMAVERA** (10)
 - 2 **EL SALTIRÓ DE LA CARDINA** (8)
MARE VULL SER PESCADOR (8)
PER TU PLORO (8)
 - 3 **L'HAVANERA DEL VALLÈS** (7)
 - 4 **L'EMPORDÀ** (5)
LLEVANTINA (5)
 - 5 **CALA MONTGÓ** (4)
- ...

* Dades recollides i facilitades per Jordi Farrés

Segons ens explica el nostre company de La Lira Joan Troyano a la memòria de l'any 2010, les caramelles són un cant de salutació pasqual, fet per una colla de cantaires pels carrers i masies d'una població i solen tenir també caràcter de celebració de primavera i de galanteig a les noies casadores; també escriu que els cantaires van abillats de manera tradicional i festiva i acompanyats, encara que no sempre, d'un grup instrumental, i com a recompensa, se'ls obsequia amb queviures o diners que són dipositats en cistelles engalanades.

També ens explica, que tot i l'origen ancestral de les caramelles, les actuals les podem situar al començament del segle XVI.

Doncs bé, ens tornem a trobar, encara que en un Sant Cugat molt diferent del que parlem a la introducció, caminant pels carrers i places de la nostra ciutat, perquè la festa més important de la nostra Societat Coral des de la seva fundació, l'any 1882, segueixi perdurant, i com a compensació, ens trobem que en aquest Sant Cugat, que de rural ja

no en té res i de masies gairebé no en queden, tenim més amics que mai que ens fan costat i ens acompanyen, per on? Doncs per on és tradicional: la plaça de Sant Pere, el Monestir, plaça de Barcelona, la Floresta, Bellaterra i també les cases que any rere any ens obren les portes per compartir aquesta festa tan tradicional. Cal Tartaner, la Llar d'Avis, Cal Boldú, Cal Troyano, Cal Miñarro... I amb aquest bagatge pensem seguir per molts anys sempre que no ens falti l'escalf de tots el que estimen, com nosaltres les caramelles. ■

Les caramelles són un cant de salutació pasqual, fet per una colla de cantaires pels carrers i masies d'una població

2014

Les caramelles solen tenir també caràcter de celebració de primavera i de galanteig a les noies casadores

Com sempre, les patates amb allioli de Cal Miñarro ens serveixen per refer les forces del desgast del llarg matí

Després de l'esmorzar de Cal Troyano, vam cantar davant de la casa i de la seva néta Noa

A la plaça de Barcelona: la tradicional fotografia oficial de la temporada

- Fusteria interior
- Mobles i decoració
- Construcció
- Locals comercials
- Bricolatge i fustes a mida

5

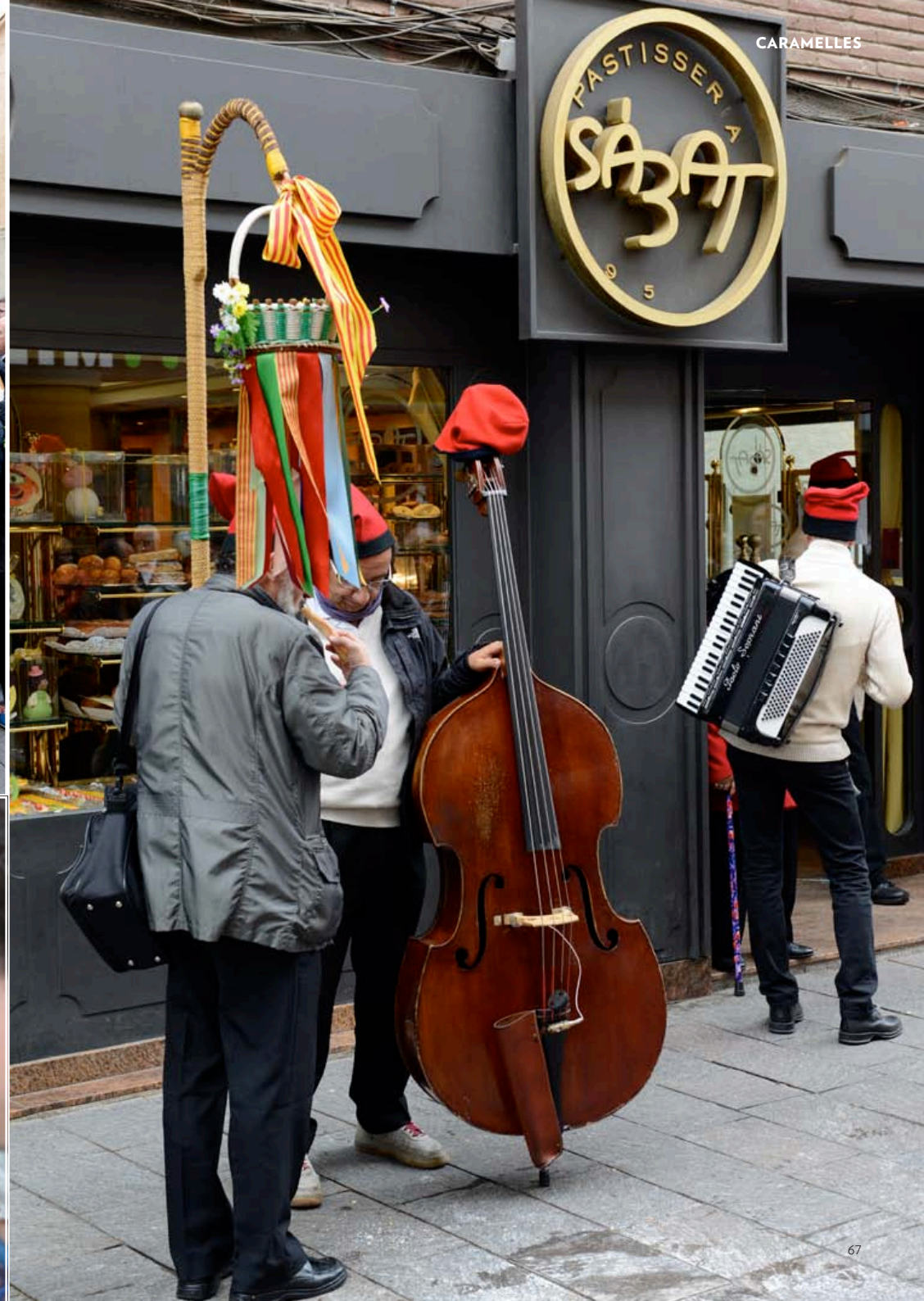

62

63

BARTOLOME TRABAL

23 D'ABRIL

SANT JORDI

Un any més, els de La Lira hem estat presents en la celebració del dia de Sant Jordi plantant la paradeta a la plaça del Monestir i, com sempre, en Josep González, l'Andreu Garrell, en Josep Pros, en Josep M. Canas, en Joaquim Villaronga i en Joan Lòpez estaven a dos quarts de vuit del matí preparats per muntar la parada.

El dia, com gairebé cada any, ens va acompanyar, va fer un sol esplendorós i va transcórrer sense gaires novetats respecte a altres diades de Sant Jordi, però nosaltres seguim presents per seguir

donant a conèixer la nostra feina.

Al voltant de les 7 de la tarda van anar apareixent la major part dels cantaires –tot i que alguns, per ser dia laborable, no podien ser-hi– per fer la nostra petita cantada davant un nombrós públic, que ja l'esperen com un dels actes propis del dia de Sant Jordi.

Entre roses, llibres, llibreters, mainada, pares, mares, avis, etc. etc. vam cantar com a cloenda de la nostra aportació: *Cançó de primavera*, *Per tu ploro*, *L'Empordà* i *Som catalans*. ■

26 D'ABRIL

90è ANIVERSARI D'EN MIQUEL GARRELL

Es familiars i amics del nostre company Miquel Garrell es van reunir a Cal Boldú en un dinar familiar per celebrar el seu 90è aniversari i la major part dels cantaires de La Lira que sempre procuren que no se'ns passi per alt cap d'aquests detalls, ens vam permetre de trencar aquesta intimitat, i a les 4 de la tarda en punt ens vam presentar vestits de gala a Cal Boldú per oferir-li un petit tast del nostre repertori que ell coneix tan bé.

Va ser una tarda plena d'emocions, ja que a La Lira hi té molts amics i per a nosaltres va ser una manera de reconèixer-li el seu compromís i dedicació des de sempre amb el nostre cor. ■

Avi celebré el dia
dels meus primers noranta anys,
just amb la meua família,
amics, i els meus bons companys,
i fills i filles dels que oss han deixat.
També és la diada del nom de Montserrat
de la meua filla i la Mare,
per això recorde ara
tots junts d'un plegat,
els meus goigs i els plans
les meves cuetes i afanyos,
en aquesta llar on va néixer
i on joies i alegria va créixer
un dels meus millors companys.
Ara dic a la seva mestressa
la meua germana, la Treusa
i a tots plegats, gràcies i per molts anys.
27-4-2014

A la plaça del Rei: foto de família de La Lira

Va ser una tarda plena d'emocions, una manera de reconèixer-li el seu compromís i dedicació des de sempre

Ens vam presentar vestits de gala a Cal Boldú per oferir-li un petit tast del nostre repertori

26 D'ABRIL

INAUGURACIÓ DE LA NOVA SEU DEL CLUB MUNTANYENC

Tot just sortir de Cal Boldú per felicitar en Miquel Garrell, ja ens esperaven al Club Muntanyenc, que a més a més coincidia amb la celebració del 70è aniversari de la seva fundació. L'acte va estar presidit per l'alcaldeessa de Sant Cugat, Mercè Conesa, i el president del Club Muntanyenc, Francesc Cruces; i La Lira va oferir un petit tast del seu repertori. ■

27 D'ABRIL

37è APLEC CARAMELLAIRE SANT JULIÀ DE VILATORTA

Sant Julià de Vilatorça és una població ubicada a la plana de Vic, al recer d'una zona boscosa on comencen les Guillerries.

Durant molts anys, Sant Julià va ser conegut com Sant Julià de les Olles per la quantitat d'obradors de terrissa que hi havia.

Les Caramelles del Roser de Sant Julià de Vilatorça són una de les colles de més tradició del país. Fundada com a confraria assistència el 1590. En aquest moment té un ampli repertori, que va de cançons de festeig, cants religiosos i cor-

randes on repassen l'actualitat política.

En aquesta diada caramellaire vam estar convidats: la Societat Coral La Violeta de Centelles, l'Orfeó de Flix, la Societat Coral La Lira, la Coral Cants i Rialles de Sant Julià i les Caramelles del Roser organitzadora de la trobada que l'any vinent celebrarà el seu 425è aniversari.

Tot just arribar, i després de la protocol·lària rebuda per part de les autoritats a totes les colles, va haver-hi una xocolata-da per anar agafant forces.

A dos quarts d'onze, tomb caramellaire

pels carrers del nucli antic, on les Caramelles del Roser obrien el seguici, amb el cant dels *Goigs del Roser*, i en els llocs indicats cada colla convidada cantava una caramella.

Cap a dos quarts de dotze del matí, en arribar a la plaça Major, cada colla vam disposar aproximadament de vint minuts per interpretar les peces. Com sempre dirigits per l'Eloi Jover i també acompanyats per l'Artur Regada i en Diego Lahuerta, vam cantar: *Som a Pasqua florida, Cançó de primavera, El saltiró de la Cardina, Per tu ploro, L'havanera del Vallès i Lo pom de flors*.

En acabar, al vol de les dues, juntament amb els components de totes les colles i els seus acompanyants, vam tenir dinar de germanor al pavelló municipal, el qual va arreplegar unes dues-centes persones que, amb la participació activa de molts cantaires, la sobretaula s'allargà fins a prop de les sis de la tarda de manera agradable i divertida.

Al voltant de les vuit arribarem a Sant Cugat contents per aquesta nova experiència. A més, vam tenir la sort que ens va fer un dia esplèndid. ■

A la plaça del Rei: foto de família de La Lira

Les Caramelles del Roser de Sant Julià de Vilatorrada són una de les colles de més tradició del país

1 DE MAIG

ARROSSADA A CALMINARRO

Aquest any ja no ens ha agafat tan de sorpresa que les *lirones* prenguessin el protagonisme el dia de la arrossada; haurem de considerar-ho d'ençà d'ara com un fet habitual de la arrossada de l'1 de maig, tal com passa amb l'esmorzar de Cal Troyano i la Rosa el dilluns de Pasqua.

En un dia assolellat, ens vam tornar a trobar més d'un centenar d'amics i familiars, entre els quals no falta mai el

regidor de Cultura com un amic més. Ara tan sols ens falta tenir-lo, ben aviat, com un cantaire més.

Val a dir que amb l'actuació de les *lirones* vam poder descobrir, un cop començat l'espectacle, que entre elles hi tenim un infiltrat. De nom?... Lluís Pérez Anton! I hem de reconèixer, malgrat tot, que ens va sorprendre a la majoria per les seves qualitats interpretatives, sobretot a l'hora d'imitar al Gran Rafael.

Bé, la veritat és que ens va fer passar una estona molt divertida. Va ser una jornada magnífica que, com tots sabem, ens serveix per fer pinya, compartint taula davant d'una boníssima paella, cuinada pel Pepe (Josep Sebastià), i acollits com sempre, no ens cansarem de dir-ho, per la família Miñarro- Belzuz, que fan tot i més perquè ens sentim com a casa. Sort que és un dia perquè, si no, amb la colla que som... Gràcies. Haurem d'estar vigilant les *lirones*... ■

Va ser una jornada magnífica que, com tots sabem, ens serveix per fer pinya

3 DE JUNY

DIA DE L'ASSOCIACIONISME CATALÀ

Presidit pel conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Sr. Ferran Mascarell, es va celebrar, organitzat per la Federació de Cors de Clavé, el Dia de l'Associacionisme Català, en el qual van estar presents els presidents de diferents associacions del país.

Va ser un acte en què es va voler posar en valor la importància de tot el teixit

associatiu del nostre país i, al mateix temps, fer des de les institucions un reconeixement a la gran tasca que fan.

La Lira, un cop més convidada per la Federació, hi vam estar presents en representació del cant coral de Catalunya, cantant *Los pescadors* de Josep Anselm Clavé. ■

ACTIVITATS

MERDA D'EXCURSIÓ 2014

València, 7 i 8 de juny

DISSABTE 7

SORTIDA: Pla del Vinyet, a les 06h en punt

ESMORZAR a l'Àrea de servei del Baix Ebre (emmorzar no inclòs. Rasqueu-vos la butxaca. Recomanem que tothom es porti l'entrepà perquè foten un bon cop de canya)

PARADA pels de la préstata

ARRIBADA a València a les 12h a la Societat Coral el Micalet, recepció per part de la junta, visita i CONCERT conjunt al teatre. (Hem de portar a la maleta el polo i la barretina per fer el concert)

A les 14.30h **DINAR** en el mateix teatre

A les 17h **VISITA GUIADA** al casc antic de València per l'historiador senyor Tanrega

Ambada a L'HOTEL, distribució de les habitacions (esperem que us agradin les parelles)

A les 21h **SOPAR** bufet lliure a l'hotel (qui no vulgui sopar a l'hotel, ho ha de comunicar amb antenoritat)

Pijama i a **DORMIR** quan us surti dels pebrots.

DIUMENGE 8

ESMORZAR de 8 a 9.15h

A les 9.30h, sortida amb autocar cap a l'Oceanogràfic

Ambada a L'OCEANOGRÀFIC a les 10h, distribució de les entrades i visita lliure fins les 14h

14h sortida cap a la població de PINEDO, on anarem cap a les 14.30h per gaudir d'un bon DINAR. Els nous han de fer el discursot (prohibit de la base 'estic molt content de cantar al cor')

TORNADA cap a Sant Cugat amb les parades pertinents pels de la préstata. En honor d'algun cantaire portarem pel·lícules de casa ja que les que porta l'autocar són un pal.

7-8 DE JUNY

EXCURSIÓ DE LA LIRAA VALÈNCIA

OCEANOGRÀFIC

Edificio de Acceso

És evident que la sortida que fem cada any, "l'excursió", ens serveix per estrènyer els lligams entre tots els companys de La Lira i per tenir un o dos dies de divertiment al marge de la poca o molta pressió que tenim quan anem a fer un concert, però en aquest viatge a València, a més a més de la ciutat, ens ha servit per conèixer una entitat anomenada Societat Coral El Micalet - Institut Salvador Giner i que el motiu principal des de la seva fundació l'any 1905 ha estat el foment de les belles arts, particularment la música i la dansa, el teatre la imatge i

la comunicació, i també l'ús del català en tots els àmbits d'actuació.

Tot just arribar a València, l'Antoni i en Benet, junt amb els responsables del Micalet, ens havien preparat una rebuda amb grallers i un concert junt amb la Coral Giner del Micalet, en el petit però magnífic teatre que tenen en el carrer de Guillem de Castro, 73, que és on tenen ubicada la seu social. Però anem a pams i comencem pel començament:

Aquesta excursió la van programar

per a dos dies, el set i el vuit de juny, ja que la llargada del viatge ho requeria. La sortida era a les sis del matí del Pla del Vinyet, i val a dir que tothom va ser puntual; i als volts de les vuit, parada per esmorzar a l'Àrea de Servei del Baix Ebre, aquestes dues primeres hores van ser tranquil·líssimes perquè havíem matinat i tothom tenia ganes de dormir.

A les onze, i després d'una altra parada pel que és preceptiu en aquests viatges, arribada a València, com ja s'ha esmentat més amunt, vam ésser rebuts a peu

de carrer pels directius del Micalet per un grup de grallers que ens van donar la benvinguda.

Després de les preceptives salutacions i presentacions, ens van oferir un petit refrigeri perquè ens reféssim del viatge i ja gairebé tot seguit, a dos quarts d'una, el concert. Sí, sí: teníem una agenda bastant atapeïda.

Abans de començar, però, hi va haver diferents parlaments a tall de presentació per part dels presidents del Micalet

i de La Lira, amb els corresponents intercanvis de regals, així com també unes paraules d'agraïment del regidor de Cultura de la nostra ciutat per la rebuda que ens van dispensar.

A dos quarts d'una va començar el concert i en primer lloc va actuar la Coral Salvador Giner, que en aquests moments està dirigida pel mestre-compositor Miquel Juan i Garcia, i que fonamentalment el seu repertori es nodreix de compositors valencians, amb especial atenció a Salvador Giner, la nova cançó i cançons tradicionals.

A continuació, La Lira vam interpretar: *El Saltiró de la Cardina, Cala Montgó, Llevantina, Per tu ploro i Els pescadors.*

Un cop acabat el concert, mitja horeta de temps per estirar les cames i a les dues dinar de germanor, que vam fer al mateix centre del Micalet.

A les quatre de la tarda ens van guiar a fer una visita per València, fins que a dos quarts de vuit arribàvem a l'hotel.

A més a més de la ciutat ens ha servit per conèixer una entitat anomenada "Societat Coral El Micalet. Institut Salvador Giner"

Fins a les nou, que era l'hora escollida per sopar, temps lliure, com també va ser lliure el sopar, en aquest cas el bufet.

Malgrat que l'Antoni i en Benet cada any amenacen de dimitir, el cert és que cada cop s'esforcen més a l'hora de preparar les sortides, hi posen més imaginació, i aquest any la cosa va anar així: van llogar un mag professional i, després de sopar, es va presentar al menjador i al llarg de més d'una hora ens va delectar amb tota mena de trucs de màgia que

ens van servir de relax després del llarg i intens dia viscut. Magnífic!

Al volt de les dotze, a dormir el qui va voler o a estirar les cames qui va voler allargar el dia.

El diumenge diana a les vuit del matí per esmorzar, a dos quarts de deu tothom a l'autocar per anar a l'Oceanogràfic. Va ser un matí tranquil i distès, que el vam passar entre aus, peixos, taurons, dofins... Fins a dos quarts de dues que l'autocar ens va recollir per anar a dinar a l'Albufe-

ra, concretament, al poble de Pinedo.

De dinar "picoteo" i paella, tot això en una gran taula allargada que la gent del restaurant va preparar per a nosaltres i que feia molt de goig. Com es preceptiu, en acabar de dinar els va tocar de fer el discurs als nous membres de La Lira, a saber: en Josep Andreu, en Pere Royo, en Pere Cortijos i l'Enric Serra.

El primer en fer-ho va ser en Josep amb una part positiva i l'altra negativa. La bona, que va ser dels quatre, qui més

De dinar "picoteo" i paella, tot això en una gran taula allargada que la gent del restaurant va preparar per a nosaltres i que feia molt de goig

s'ho va treballar, molt estructurat i amb un cert aire poètic; i la dolenta, que es va passar un munt del temps que tenia assignat, ja que en lloc de dos o tres minuts, s'hi va "tirar" prop d'un quart d'hora; els de Pere Royo i l'Enric Serra dintre de la formalitat i el d'en Pere Cortijos.

ens va portar cap a Sant Cugat, on vam arribar a quarts de deu del vespre.

Abans de tancar la crònica, volem destacar que aquest ha estat el primer any que l'Artur Regada ens ha acompanyat a l'excursió i creiem que s'ho ha passat bé.

En acabat, vam cantar dues peces dedicades a la gent del restaurant per l'atenció que van tenir amb tots nosaltres i cap a dos quarts de cinc, tots cap a l'autocar que, conduït per José Luis, (bon perico)

En arribar a Sant Cugat, en Josep Garrell va prendre la paraula per agrair a en Benet i l'Antoni el treball perquè l'excursió va ser tot un èxit. ■

15 DE JUNY

JUNEDA. CANTATA 1714-2014 300 ANYS VENCENT

En paraules del seu creador, aquesta cantata vol ser un viatge historicoemocional a través dels últims 300 anys, transitant des de la solemnitat inicial, cap a la tristesa per la desfeta i avançant cap a l'esperança que naixerà de la nostra capacitat de resistència.

Aquesta seria la síntesi de la cantata que aquest 15 de juny es va estrenar a Juneda (al parc de l'Alegria) població d'on és originari el seu creador Josep Rossinach i també director de la Massa Coral els Cantaires de Juneda.

Els amics de Juneda ens van demanar de poder-hi anar tot el dia, car la complexitat de l'obra i la gran quantitat de cantaires músics, solistes, rapsodes requerien de fer diferents assaigs per tenir-ho tot a punt per a les set de la tarda.

Així que a les nou del matí sortíem de Sant Cugat cap a Juneda, on vam arribar prop de les onze.

Tot just arribar vam tenir mitja hora per esmorzar i a dos quarts de dotze tots els cantaires (més d'una vuitantena)

ens vam reunir al parc de l'Alegria per començar l'assaig, sobretot les entrades i sortides de l'escenari, escalfar veus, etc. Tota aquesta presa de contacte va durar fins a prop de les dues, que era l'hora assignada per anar a dinar, cosa que vam fer i, per cert, molt, molt i que molt bé al Restaurant Cal Mil·lenium. El menú? A saber: entremesos, amanida, cargols (magnífics cargols!) i després carn o peix segons les tendències de cadascú. El dinar i la sobretaula es van allargar de manera molt distesa fins a les cinc de la tarda, que era l'hora convinguda per

Aquesta cantata
vol ser un viatge
historicoemocional
a través dels últims
300 anys

continuar l'assaig, però ara amb la incorporació de l'orquestra, que era, hem de recordar, la Jove Orquestra de Ponent, dirigida per Agustí López Piñol, i que és el mestre que va dirigir la cantata.

Van ser més de dues hores d'assaig per anar acoblant veus, sons, ritmes perquè tot anés bé a l'hora del concert, com així creiem que va ser.

A un quart de vuit pujàvem a l'escenari de manera ordenada tal com havíem preparat, i val a dir que veure el parc de l'Alegria des de dalt de l'escenari im-

pressionava. No hi cabia ni una agulla, ja que de llarg hi havia més de dues mil persones.

Aquesta cantata creada tal com hem esmentat per en Josep Rossinach i l'orquestració de Jordi Nus amb les veus dels cantaires, solistes i rapsodes, i la música de la Jove Orquestra ens va transportar, a través de set cançons que la formaven en el record d'uns fets viscuts al llarg de 300 anys, encara que pel seu creador també té un objectiu i és el de mobilitzar el màxim de formacions corals arreu del territori amb un propòsit

comú: fer sentir la nostra veu a través del cant, fent costat al país.

Al volt de les deu de la nit i després d'un petit pisolabis que ens havien preparat els amics de Juneda, i que hem de dir que ens va agradar molt, ja que la tarda havia estat llarga, tornada cap a Sant Cugat, cansats però convençuts que la intensitat del dia que havíem viscut ens anirà bé pel futur.

El concert va estar presidit per l'alcalde de Juneda i el president de la Federació de Cors de Clavé. ■

Van ser més de dues hores d'assaig per anar acoblant veus, sons, ritmes perquè tot anés bé a l'hora del concert

24 DE JUNY

PALAU DE LA MÚSICA CANTATA "300 ANYS VENCENT"

Dos anys després d'haver cantat al Palau de la Música per primer cop, aquest 24 de juny, dia de Sant Joan, hi hem tornat per fer-hi la cantata que feia uns dies havíem estrenat junt a la Massa Coral els Cantaires de Juneda a la seva població i que el 6 de juliol portarem a Sant Cugat.

Amb aquesta cantata s'ha arribat a la tercera edició de la Mostra de Cors de Clavé que la federació va engegar fa tres anys per estimular i agrair el treball que de manera quotidiana i anònima fan milers de corals arreu del nostre país i,

quina millor manera de fer-ho que donar la possibilitat a tants i tants cantaires i que puguin algun dia cantar al Palau de la Música?.

La cantata "1714-2014. 300 anys vencent" és obra d'en Josep Rossinach, que també és el director de la Massa Coral els Cantaires de Juneda, i que juntament amb La Lira, la Jove Orquestra de Ponent amb el seu director Agustí López Piñol al front i diferents solistes i rapsodes van ser els actors que des de l'escenari van donar forma a l'obra.

També hem d'esmentar que l'orquestració de la cantata és obra de Jordi Nus Garrell.

Com acostumem a fer els "dies de gala", ens varem trobar gairebé tots a les tres en punt a l'estació per anar plegats al Palau, on vam arribar cap a tres quarts de quatre i al volt de les cinc ens van cridar per fer l'assaig general, cosa que ens va portar més d'una hora de feina.

Abans de començar i ja amb tots els protagonistes a l'escenari, es va fer en-

Dos anys després d'haver cantat al Palau de la Música per primer cop, aquest 24 de juny, dia de Sant Joan, hi hem tornat

trega per part de les autoritats presents, encapçalades per l'expresident de la Generalitat Sr. Jordi Pujol i Soley de la Medalla d'Or de la Federació de Cors de Clavé, entre altres cantaires d'arreu del país, als nostres amics i companys, Miquel Garrell i Jaume Pahissa com a reconeixement al seu treball, esforç, voluntat i compromís amb el cant coral.

La cantata en un Palau ple va començar a l'hora en punt i és de recordar que hi van assistir unes 150 persones vingudes de Sant Cugat, entre les quals també hi eren el regidor de Cultura, Sr. Escura i la diputada al Parlament Sra. Àngels Ponsa. ■

29 DE JUNY. SANT PERE

CONCERT DE FESTA MAJOR AL CELLER COOPERATIU

Ja va essent habitual que el concert de La Lira serveixi per tancar el actes de la Festa Major i enguany també ha estat així, però aquest 2014 hem canviat d'escenari, i la veritat és que els responsables d'organitzar-ho no podien haver triat un lloc millor, ja que vam cantar sota les voltes del magnífic celler modernista que a l'hora de començar,

tres quarts de deu del vespre, estava ple de gom a gom.

Dirigits com sempre per l'Eloi, i acompanyats pel Diego Lahuerta i l'Artur Regada, vam cantar una dotzena de peces, entre sardanes i havaneres i, val a dir, que a dalt de l'escenari ens trobàvem molt a gust, ja que tot i ser un espai

obert és molt acollidor i la proximitat de la gent va fer que ens sentíssim molt acompanyats. Creiem que és un espai que cal tenir molt en compte de cara a pròximes actuacions.

En acabar, el president de La Lira va demanar a tothom un fort aplaudiment per en Miquel Garrell i en Jaume Pahis-

sa per la Medalla d'Or que la federació els va entregar el dilluns al Palau de la Música com a reconeixement al seu compromís al llarg de tota la vida amb el cant coral claverí.

Va assistir-hi l'alcaldesa amb varis regidors del seu equip. ■

L'escenari del racó del claustre li donava un caire gairebé d'època molt adient, i tot plegat va fer el gaudi dels espectadors

4 DE JULIOL

MÚSICA AL CLAUSTRE

Amb l'epígraf Música al Claustre vam tornar a repetir l'espectacle dels romanços que ja havíem interpretat al Born. Aquest cop el mesclador de so era un professional i va aconseguir que l'assaig fos més àgil. A més a més, l'Antoni Rossell va suprimir algun vers dels romanços i va explicar com havia acoblat la música als versos rescatats. El resultat final fou que tot

i que els romanços és una peça més dedicada al públic intel·lectual que sap valorar la tasca de recerca, la divulgació massiva, va resultar molt entretingut. Tant la percussió com la guitarra barroca van brillar a gran altura. Cal afegir que l'escenari del racó del claustre li donava un caire gairebé d'època molt adient que va fer el gaudi dels espectadors. ■

6 DE JULIOL

“300 ANYS VENCENT” CANTATA A SANT CUGAT

Després de la preestrena a Juneda i de l'estrena oficial al Palau de la Música, aquest 6 de juliol, la cantata ha tocat portar-la a Sant Cugat, amb la diferència que aquesta vegada l'hem fet amb la nostra orquestra: la Simfònica de Sant Cugat, dirigida pel mestre Josep Ferré.

Els amics de Juneda van arribar a Sant Cugat al volt de la una, puix estaven convidats a dinar per la nostra societat, tal com ells van fer amb La Lira en la visita a Juneda, el 15 de juny.

Com que el dia abans no vam poder assajar plegats, vam fer-ho a les quatre de la tarda, hora en què estàvem citats tots el protagonistes a l'Auditori i sense més preàmbuls ens vam dirigir a l'escenari, on hi havia molta feina a fer.

Van ser prop de dues hores en què el director ens va anar marcant els matisos i les pautes perquè la cantata sonés com ell volia, ja que era el primer cop que ens reuníem tots plegats.

No volem passar per alt el treball del

nostre mestre, l'Eloi, que integrat en el grup com un cantaire més, ens va anar marcant les pautes dalt de l'escenari perquè tots els moviments dels cantaires estiguessin ben harmonitzats.

Just abans de començar l'acte presentat per la Blanca Garrell, van pujar a l'escenari: el president de la Federació de Cors de Clavé, Sr. Cruells, i l'alcalde de Sant Cugat, Sra. Conesa, per donar la benvinguda al públic que omplia l'Auditori i agrair a tots els protagonistes de la cantata el seu esforç i la seva implicació.

Dirigit pel mestre Josep Ferré, amb la seva energia va fer possible que entre tots visquéssim moments de gran emoció i intensitat

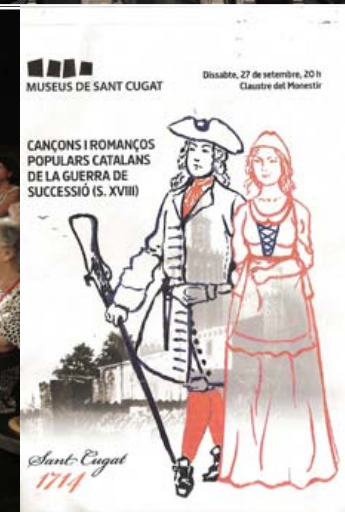
El concert, magnífic! Dirigit com hem dit al començament pel mestre Josep Ferré, qui amb la seva energia va fer possible que entre l'orquestra, cantaires, solistes, rapsodes i públic es visquessin moments de gran emoció i intensitat. Com també en el moment en què Nora Garrell recomponia una part de la senyera.

Podem considerar la cantata un gran èxit i, per a nosaltres, també una experiència nova i diferent del que són les nostres actuacions habituals. Per acabar hem de recordar que aquest acte va ser possible gràcies a la col·laboració, entre altres, de l'Ajuntament de Sant Cugat, la Federació de Cors de Clavé i la Generalitat de Catalunya. ■

Fotografia: Adriana Rafart

27 DE SETEMBRE

CANÇONS I ROMANÇOS POPULARS CATALANS DE LA GUERRA DE SUCESSIÓ

La setena edició del Patrimoni Viu de Sant Cugat va estar protagonitzada pels actes del Tricentenari i, un cop més, La Lira hi vam participar acompanyant el Dr. Antoni Rossell en la interpretació de les cançons i romanços populars catalans de la Guerra de Successió del segle XVIII que es van fer al claustre del Monestir.

En aquesta actuació l'Antoni Rossell va estar acompanyat també per en Pere Gómez a la percussió, Ferran Pisà a la guitarra barroca, i Arnau Puig en els textos recitats.

L'organització fou a càrrec del Museu de Sant Cugat i l'Ajuntament de la ciutat. ■

10 D'OCTUBRE

PALAU DE LA GENERALITAT

Aquest 4 d'octubre, més de 800 alcaldes de municipis catalans van fer lliurament al president Mas de les mocions dels seus ajuntaments per donar suport a la consulta del 9-N al Palau de la Generalitat.

La Generalitat de Catalunya, mitjançant la Federació de Cors de Clavé va demanar que fos la Societat Coral La Lira l'entitat que participés en aquest esdeveniment històric, cantant l'himne del nostre país a la finalització de l'acte per donar-li oficialitat i solemnitat.

Per aquest motiu, la Junta ens va convocar per estar a les deu del matí a l'estació de Ferrocarrils de la Generalitat per anar tots plegats cap a Barcelona.

Érem una quarantena de cantaires que, tot i les presses, ens vam poder ajuntar per anar cap al Palau de la Generalitat, on vam arribar als volts de les onze, amb temps suficient per preparar amb tranquil·litat la nostra actuació.

Com sempre, l'Eloi ens va fer escalfar les veus i preparar les respiracions, perquè

ACTE DE LLIURAMENT DE LES MOCIONS PRO CONSULTA

EL TEMPS PREVISIÓ ència 26°

12:42

tot sortís, si es podia, més be que mai.

Els actes oficials, presidits pel president Artur Mas i acompanyat per les primeres autoritats del nostre país, van començar a les dotze en punt, en un Palau ple, on no hi cabia ni una agulla i on al llarg de tots els parlaments es van viure moments d'una gran càrrega emocional per la importància, creiem nosaltres, del moment històric que estàvem vivint.

Prop de la una vam estar cridats per a la cloenda de l'acte a cantar *Els segadors* i

Més de 800 alcaldes de municipis catalans, van fer lliurament al president Mas, de les mocions dels seus ajuntaments per donar suport a la consulta del 9-N

hem de dir que va ser per a tots un moment de molta emoció, ja que al contrari del que ens pensàvem, que tothom ens acompanyaria a cantar, tan sols es van sentir les veus de La Lira dirigides per l'Eloi Jover entre les magnífiques parets de la Sala Gòtica del Palau. Tothom va callar, tothom va escoltar, i tothom va aplaudir al llarg de cinc minuts la magnífica interpretació del nostre himne.

En acabat, i després de les felicitacions de molts dels alcaldes allí reunits, ens van aplegar al Pati dels Tarongers, on el president Mas ens va venir a saludar personalment, acompanyat per la nostra alcaldessa, Mercè Conesa. En Josep Garrell li va lliurar el llibre de la història de La Lira, i altres records perquè tingués coneixement de primera mà d'on venim, qui som, i on volem anar, i també quines són les nostres activitats del dia a dia.

Ja per finalitzar, allí mateix, al Pati dels Tarongers, ens van demanar interpretar una peça en honor del president i de la seva esposa, de qui estava acompanyat, cosa que vam fer amb molt de gust cantant l'himne *Som catalans* i, fins i tot, varem aconseguir que s'emocionés.

Vam tornar a casa contents. ■

Allí mateix, al Pati dels Tarongers, ens van demanar interpretar una peça en honor del president i de la seva esposa

12 D'OCTUBRE

FIRA MEDITERRÀNIA DE MANRESA

Del 9 al 12 d'octubre es va celebrar la 17a Fira Mediterrània de Manresa, la qual vol ser una mostra de cultura popular i músiques del món.

La fira vol donar a conèixer el poder transformador de la cultura i aposta per una visió àmplia i inclusiva de la cultura popular.

En aquest hi participen artistes de França, Portugal, Grècia, Algèria, Itàlia, Alemanya, etc. I el nucli principal de les activitats és la Llotja de la Fira, situada al

Museu de la Tècnica de Manresa.

En aquest context, la S. C. La Lira hem estat convidats a participar-hi, i a les nou del matí estàvem citats al Pla de Vinyet, per anar cap a Manresa, on vam arribar prop de les deu.

Érem una quarantena de cantaires i una vintena d'acompanyants, sobretot familiars de cantaires. En arribar vam tenir temps d'estirar les cames o esmorzar fins a les onze, que estàvem citats a la plaça de Sant Domènec per començar les cara-

melles. L'organització ens va preparar un full de ruta per a tot el dia: de les onze fins a l'hora de dinar, cercavila pel centre de la ciutat on vam cantar a la plaça de Sant Domènec, plaça Major, plaça de l'Om, on a la tarda teníem previst fer el concert.

Hem de dir que al llarg de tot el matí, ens vam sentir molt i molt acompanyats, ja que a mesura que anàvem cantant de plaça en plaça, se'ns anava afegint gent amb moltes ganes de participar en la festa.

A quarts de dues, a dinar tots plegats, al

Hem de dir que al llarg de tot el matí ens vam sentir molt i molt acompanyats, ja que a mesura que anàvem cantant de plaça en plaça, se'ns anava afegint gent

Centre Cultural, i en acabar, temps lliure, fins a quarts de sis per retrobar-nos a la plaça per preparar el concert.

La plaça de l'Om, on vam actuar, és una petita plaça ubicada al bell mig del barri antic de Manresa, petita però acollidora i val a dir que tot i que va costar que s'omplís a l'hora del concert, estava plena a vessar.

Vam cantar unes 16 peces des de valsos de caramelles, havaneres, sardanes i, com no, un tast de cançons de Clavé, tot al llarg de més d'una hora que va durar el concert.

Com que vam finalitzar amb un auditori totalment entregat, vam cantar l'himne, cosa que ja ve essent costum en els últims temps.

Prop de les vuit pujàvem als autocars que ens van portar cap a Sant Cugat, contents d'haver participat en aquesta important fira i que volem recordar que va estar possible gràcies al treball fet pels nostres companys Quim Pla, Sergi Giménez, i Pere Vilarasau i en Xavier Grau al llarg de l'estiu. ■

La Penya Regalèssia

Fills predilectes de Sant Cugat

3 DE DESEMBRE

PENYA REGALÈSSIA: FILLS PREDILECTES

En un Auditori ple de gom a gom, el poble de Sant Cugat amb el seu Ajuntament al capdavant va oferir un acte en què els membres de la Peña Regalèssia van estar nomenats Fills Predilectes de Sant Cugat en reconeixement a la gran tasca que (de manera desinteressada) han fet per al nostre poble al llarg de 75 anys.

El reconeixement es va fer a títol personal als 17 membres de la penya que encara estan actius (entre ells, tres dels

fundadors: en Jaume Pahissa, en Miquel Garrell i en Joan Baila) i els altres trenta a títol pòstum, guardons que van ser recollits pels seus familiars.

L'acte va estar presidit per l'alcaldesa de Sant Cugat, Mercè Conesa, acompanyada dels representants de tots els grups municipals que formen el nostre Ajuntament. Com a preàmbul es va fer la lectura de l'acta del ple en què es va concedir el títol de santcugatencs il·lustres.

A les set en punt els bastoners van fer el passadís d'honor als membres de la Peña Regalèssia. Quan van entrar a l'Auditori van ser rebuts entre grans aplaudiments.

Com és sabut, molts dels membres de la Peña Regalèssia han estat lligats des de sempre en activitats que han format part de la vida associativa de Sant Cugat des del teatre fins al cant coral, per posar alguns exemples.

La Peña Regalèssia han estat nomenats Fills Predilectes de Sant Cugat en reconeixement a la gran tasca que han fet per al nostre poble al llarg de 75 anys

Un cop refets de les primeres emocions, la Laura Grau i la Blanca Garrell (ambdues familiars de membres de la Penya Regalèssia) es van fer càrrec de presentar tot el que al llarg de la tarda aniria succeint, que va ser molt i molt intens.

Val a dir que a les files d'honor, a més a més dels membres del consistori, hi havia els components de la Penya Regalèssia i els familiars dels que han estat traspassats.

La primera actuació va anar a càrrec del grup de Bastoners de Sant Cugat, i tot seguit el grup Mediterrània ens va oferir una de les seves magnífiques actuacions, la qual va precedir l'acte oficial d'entrega de diplomes a tots els homenatjats i els seus familiars.

Ja, en el que podríem considerar la segona part de la festa, la Societat Coral La Lira (de la qual Miquel Garrell i Jaume Pahissa en formen part) dirigits

com sempre per l'Eloi Jover, vam oferir un petit recital del nostre repertori més tradicional, que va servir per posar punt i final a un dia ple d'emocions que no oblidarem ningú dels que hi érem presents, en primer lloc perquè creiem que es va fer un acte de justícia i, segon, perquè els lligams amb tota la gent homenatjada han estat, són i seguiran essent molt i molt forts.

Gràcies per tanta feina ben feta, i per la que estem segurs que seguireu fent. ■

La Societat Coral La Lira vam oferir un petit recital del nostre repertori més tradicional, que va servir per posar punt i final a un dia ple d'emocions

13 DE DESEMBRE

DE CLAVÉ A CANDEL

Sota el títol "De Clavé a Candel", l'associacionisme català ha volgut retre homenatge a la figura de Francesc Candel, autor, entre molts d'altres, del llibre *Els altres catalans* (del qual enguany es commemora el 50è aniversari de la seva publicació), però és obvi que també vol ser un gran reconeixement a l'obra i a la figura de Josep Anselm Clavé.

L'acte celebrat al Barcelona Teatre Musical va comptar amb la presència del president de l'Ens Associacionisme

Cultural Català, el director general d'Immigració, el president de la Federació de Cors de Clavé i el president de la Fundació Paco Candel.

La primera part va estar protagonitzada bàsicament per la banda i els cors de la Sociedad Musical de Ademur, d'on Candel era originari. També la Joventut Tianenca i diferents grups corals del districte de Montjuïc i del barri del Port, on Candel arriba amb la seva família l'any 1929.

La segona part, acompanyats per la Banda Simfònica de Cerdanyola, dirigida pel mestre Gerard Pastor, La Lira (amb el nostre director Eloi Jover com un cantaire més) va actuar amb diferents corals fent una cantata sobre obres d'en Clavé entre altres: *La font del Roure*, *La maquinista*, *Salut als cantors* d'Ambroise Thomas i *Cançó d'amor i de guerra* de Rafael Martínez Valls.

De La lira ens vam poder ajuntar prop d'una quarantena de cantaires, que ens

vam desplaçar a Barcelona amb l'autocar que l'organització va posar a la nostra disposició.

Ha estat una nova experiència, la de participar en un acte social, creiem que important, com la figura a qui es retia homenatge i que a nosaltres ens fa sentir cada cop més lligats a l'extraordinari teixit associatiu que caracteritza el nostre país i del qual Paco Candel va ser, juntament amb Anselm Clavé, un dels grans impulsors. ■

15 DE DESEMBRE

ASSAIG DE PORTES OBERTES

El format del que anomenem assaig de portes obertes no canvia bàsicament d'un any a l'altre perquè volem que sigui en essència tal com el vam concebre el primer dia, ara fa quatre anys, a saber: una trobada amb tots els familiars, amics i col·laboradors que al llarg de l'any ens han fet costat i ens ajuden amb el seu suport a mantenir viva la tradició del cant coral claverià.

I com els humans, sembla ser que, de mo-

ment, no hem trobat manera millor d'agrair i celebrar les coses, ho seguim fent a la manera tradicional: un bon vi i una bona taula. Això sí, el vi no, però les viandes les preparen els mateixos membres de La Lira amb tot l'afecte del món.

De tant en tant, però, ens agrada afegir alguna novetat i enguany ha estat la actuació del nostre company Pere Royo que ens va delectar amb una petita actuació de trucs de màgia amb les cartes

i que ens va fer passar una estona molt agradable.

Després, petit assaig amb l'Eloi com a mestre de cerimònies i a continuació estrena semiformal de la sardana *Girona*, (per cert, molt celebrada) i a sopar.

En aquest moment volem posar l'èmfasi i agrair l'esforç que tant els lirsos com les lirones fan cada any perquè el tema de les viandes no decaigui. ■

És una trobada amb tots els familiars, amics i col·laboradors que al llarg de l'any ens han fet costat

Enguany ha estat l'actuació del nostre company Pere Royo que ens va delectar amb una petita actuació de trucs de màgia

ANECDOTARI

17 DE GENER

Enterrament de l'exdirector de La Lira, Sr. Andreu Recasens. Junt amb el Cor Aulos vam cantar: 'El violai' i 'Signore delle Cime'

6 DE MARÇ

El cantaire de La Lira Xavier Grau Troyano va ser pare per segona vegada d'una nena que es diu Mont

29 DE MARÇ

El president Josep Garrell i el vice-president Antoni Gómez van assistir a la reunió de la Federació de Cors de Clavé i el director Eloi Jover

3 D'ABRIL

Els membres de la junta de La Lira, Joan Artigues, Josep Garrell, Antoni Gómez, i Josep González, van ser rebuts al Museu de la Música de Catalunya pel seu director Jaume Ayats.

24 DE MAIG

Una petita representació de La Lira encapçalada pel Sr. president i el Sr. mestre van assistir a l'assaig general preparatiu de la cantata, celebrat a Juneda.

5 DE JULIOL

Assaig general amb l'Orquestra Simfònica de Sant Cugat per preparar la cantata del dia 6 a l'Auditori

8 DE JULIOL

Assemblea General

4 DE SETEMBRE

Després de vacances, reprenem els assaigs

8 DE NOVEMBRE

Convidats pel president de la federació senyor Cruells, els membres de la junta Josep Garrell i Antoni Gómez van acompanyar el president del Micalet de València, senyor Tonetxo, a la visita que va fer al Palau de la Generalitat de Catalunya

29 DE NOVEMBRE

Assaig General a Cerdanyola per preparar l'homenatge a Candel

HISTÒRIA DE LA LIRA

1964

EXCURSIÓ A VALENCIA

El 1964, fa exactament 50 anys, La Lira va fer la seva excursió anual a València, fent parada a Benicarló i Benicàssim

LA LIRA

Eloi Jover
(mestre)

TENORS

Joan Artigas

Pepitu Gómez
Rivas

Josep Andreu

Andreu Garrell

Eugeni Auladell

Francesc Planells

Gumersindo
Pascual

Vicenç Oteros

Joan Troyano

Francesc
Campmany

Josep Sala

Jurek Podlewski

Jordi Solé

Rafael Grau

Enric Serra

TENORSSEGONS

Eduard Broll

Felip Pavon

Lluís Pérez

Pep González

Eduard Solé

Pepe Pros

Jaume Pahisa

Miquel Garrell

Andreu Riba

Francesc Civit

Sergi Jiménez

Berenguer
Camps

Francesc Tortosa

Pere Royo

Diego Lahuerta
(acordió)

Artur Regada
(contrabaix)

NÚMERO DE
CANTAIRE:
54

CANTAIRE MÉS ANTIC:
Miquel Garrell
Jaume Pahisa

CANTAIRE MÉS NOU:
Enric Serra

CANTAIRE MÉS GRAN:
Jaume Pahisa (92 anys)

CANTAIRE MÉS JOVE:
Quim Pla (35 anys)

BARÍTONS

Josep Castellví

Ferran Pomairol

Pasqual Bargalló

Alfons Miñarro

Antoni Gómez

Jordi Farrés

Xavier Grau

Francesc Llamas

Pere Miralles

Josep Colomer

Pere Vilarasau

Pere Vilarasau
(Fill)

Quim Pla

BAIXOS

Joan Casajuana

Jordi Franquesa

Benet Dinarès

Manel Moreno

Rafa Reyes

Ramon Grau

Pasqual d'Ossó

Josep Garrell

Joan López

Josep M. Canas

Jaume Jané

Jaume Bozzo

Esther Miñarro
(professora de solfeig)

Jordi Roca
(fotògraf oficial)

Joaquim
Villaronga
(serveis especials)

RELACIÓ DE CANÇONS CANTADES L'ANY 2014

A La Lira
A Montserrat
Boga Boga
Cala Montgó
Calma de la mar, La
Cançó de primavera
Cant del poble
Cant festiu, Un
Cantata
Cobles marineres
Damunt la sorra daurada
Dansa de l'amor
Empordà, L'
Fille du Regiment, La
Flors de Maig, Les
Flors del Vallès
Font del roure
Girona aimada
Goces del alma, Los
Goig de Pasqua
Havanera del Vallès, L'
Himne de Santa Cecília
Jovenívola
Llevantina
Llop del mar, El
Maquinista, La
Mare cantora, La
Mare vull ser pescador
Maria de les trenes, La
Meu avi, El
Nit bella
Noies de la Torrassa, Les
Noies palamosines, Les
Paga-li, Joan
Per tu ploro
Pescadors, Los
Pom de flors, Lo

Romanços
Saltiró de la Cardina
Salve Maria
Sanctus
Santa espina, La
Segada, La
Segadors, Els
Setembrina
Signore delle Cime
Som a Pasqua florida
Som catalans
Torroella vila vella
Va pensiero
Virolai, El

LES MÉS CANTADES

1
PER TU PLORO
(18)

2
**HAVANERA
DEL VALLÈS** (13)

L'EMPORDÀ (13)

**EL SALTIRÓ DE
LA CARDINA**
(13)

3
**CANÇÓ DE
PRIMÀVERA**
(12)

223
CANÇONS
CANTADES

22
CONCERTS
REALITZATS

AGRAÏMENTS ALS COL·LABORADORS:

132 anys ja fa que la Societat Coral La Lira treballa per difondre el cant coral del nostre país, especialment del cant coral Claverià, que el nostre estimat Josep Anselm Clavé va començar a donar a conèixer allà el 1850, i cinc que vam emprendre el projecte de recollir en aquesta memòria el treball de tot l'any amb la idea d'escriure el possible llibre del demà amb petits fascicles.

Aquest 2014, com podeu veure, ha estat com els darrers, molt intens, i esperem que amb la vostra inestimable ajuda, la de familiars, amics, col·laboradors, i institucions podem seguir donant a conèixer la nostra estimada Lira per tot arreu.

AGRAÏM LA COL·LABORACIÓ DE:

FOAP
JOAN CASTANYER
PASTISSERIA SÀBAT
XARCUTERIA CRISTÒBAL

OBRA DE PORTADA
Paco Minuesa

REDACCIÓ
Pasqual d'Ossó i Matheu i Joan López Manzanares

COORDINACIÓ I RECERCA
Joan López Manzanares

DISSENY I MAQUETACIÓ
Xavier Grau Troyano

SUPORT LINGÜÍSTIC
Queralt Simeon Corominas

DOCUMENTACIÓ I DADES
Jordi Farrés i Josep Garrell

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA
Tino Rubio, DIARI de Sant Cugat,
Jordi Roca i La Lira

IMPRESSIÓ
Printcolor

www.lalirasantcugat.cat
corallalira@gmail.com

www.lalirasantcugat.cat

amb la col·laboració especial de:

**CATALANA OCCIDENT
DIARI DE SANT CUGAT
GELATERIA PROS
TOT SANT CUGAT**

Federació de Cors de Clavé

Ajuntament
de Sant Cugat

